

Resource: Nepali Unlocked Literal Bible

Nepali Unlocked Literal Bible (Nepali) is based on: Nepali Unlocked Literal Bible, [Door43 World Missions Community](#), 2019, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Nepali Unlocked Literal Bible

2 Samuel 1:1

¹ शाऊलको मृत्युपछि अमालेकीहरूलाई आक्रमण गरेर दाऊद फर्केर सिक्लगमा दुई दिनसम्म बसे ।

² तेसो दिनमा, शाऊलको छाउनीबाट एक जना मानिस लुगा च्यातेर र शिरमा धुलो छेरेर आए । जब तिनी दाऊदकहाँ आए, तब तिनले आफ्नो अनुहार भुईमा घोप्टो पारे र आफूलाई लमतन्न पारे ।

³ दाऊदले तिनलाई सोधे, “तिमी कहाँबाट आएको हौ?” तिनले जवाफ दिए, “म इसाएलको छाउनीबाट उम्केर भएको ।”

⁴ दाऊदले तिनलाई भने, “कृपया मलाई भन, के के भएका छन् ।” तिनले जवाफ दिए, “मानिसहरू युद्धबाट भागे । थेरै जना ढलेका छन् र थेरै जना मरेका छन् । शाऊल र उनका छोरा जोनाथन पनि मरेका छन् ।”

⁵ दाऊदले ती जवान मानिसलाई भने, “शाऊल र उनका छोरा जोनाथन मरेका छन् भनेर तिमीलाई कसरी धाहा भयो?”

⁶ ती जवान मानिसले जवाफ दिए, “म संयोगवश गिल्बो डाँडामा पुर्णे र त्यहाँ शाऊल आफ्नो भालामा उनिएका थिए अनि रथहरू र घडचढीहरूले उनलाई भेट्न लागेका थिए ।

⁷ शाऊलले वरिपरि हेरे र मलाई देखे र मलाई बोलाए । मैले जवाफ दिएँ, ‘म यहाँ छु ।’

⁸ उनले मलाई भने, ‘तँ को होस्?’ मैले जवाफ दिएँ, ‘म अमालेकी हुँ ।’

⁹ उनले मलाई भने, “मेरो छेउमा आएर मलाई मार, किनकि मठुलो पीडाले मलाई समातेको छ, तर ममा अझै जीवन छ ।”

¹⁰ त्यसैले म उनको छेउमा गाँँ र उनलाई मारे, किनभने उनी ढलेपछि बाँचे छैनन् भन्ने मैले थाहा पाएँ । त्यसपछि मैले उनको शिरको शिरपेच र हातको बाजु लिँ र हजुर मेरो मलिकहाँ ल्याएको छु ।”

¹¹ त्यसपछि दाऊदले आफ्नो लुगा च्याते र तिनीसँग भएका सबै मानिसहरूले त्यसै गरे ।

¹² तिनीहरूले शाऊल, उनका छोरा जोनाथन, परमप्रभुका मानिसहरू र इसाएलको घरानाको निम्ति विलाप गरे, रोए र साँझसम्म उपवास बसे, किनभने तिनीहरू तरवारद्वारा नाश भएका थिए ।

¹³ दाऊदले ती जवान मानिसलाई सोधे, “तँ कहाँबाट आएको होस्?” तिनले जवाफ दिए, “म एक जना विदेशी अमालेकीको छोरा हुँ ।”

¹⁴ दाऊदले तिनलाई भने, “परमप्रभुको अभिषिक्त राजालाई तेरो आफ्नै हातले मार्न तेलाई किन डर लागेन?”

¹⁵ दाऊदले आफ्ना जवानमध्ये एक जनालाई बोलाएर भने, “जाऊ र यसलाई मार ।” त्यसैले त्यो मानिस गयो र तिनलाई प्रहार गन्यो र ती अमालेकी मरे ।

¹⁶ त्यसपछि दाऊदले त्यो मृतक अमालेकीलाई भने, “तेरो रगत तेरै शिरमा परोस् किनभने तेरै मुखले तेरो विरुद्ध गवाही दिएको र भनेको छ, ‘मैले परमप्रभुका अभिषिक्त राजालाई मारेको छु’ ।”

¹⁷ त्यसपछि दाऊदले शाऊल र जोनाथनको मृत्युमा यो विलापको गित गाए ।

¹⁸ तिनले यहूदाका सन्तानलाई यो विलापको गित सिकाउन हुकुम दिए, जसलाई याशारको पुस्तकमा लिखिएको छः

¹⁹ “ए इस्साएल तिम्रो महिमा मृत छ, तिम्रो उच्च स्थानहरूमा मारिएको छ । वीरहरू कसरी ढलेका छन् !

²⁰ यो कुरा गातमा नभन, यसलाई अशकलोनका गल्तीहरूमा घोषणा नगर, ताकि पलिश्टीहरूका छोरीहरू रमाउन नपाउन्, ताकि बेखतनाका छोरीहरूले उत्सव मनाउन नसक्न् ।

²¹ ए गोल्बि डाँडा, तँमाथि कुनै शीत वा झरी नपरोस, न त भेटीको निम्ति अन्न दिने मैदान नै होस्, किनकि त्यहाँ वीरहरूका ढाल अशुद्ध पारिएको छ । अब उप्रान्त शाऊलका ढालहरूमा तेल लगाइने छैन ।

²² मारिएकाहरूको रगतबाट, वीरहरूका शरीरबाट जोनाथनका धानु पछि फर्किएन र शाऊलका तरवार रित्तो फर्केन ।

²³ शाऊल र जोनाथन जीवनमा प्रेमिलो र कृपालु थिए र आफ्नो मृत्युमा तिनीहरू छुटेनन् । तिनीहरू गिद्धभन्दा द्रूत र सिंहभन्दा बलिया थिए ।

²⁴ ए इस्साएलकी छोरीहरूको शाऊलको निम्ति रोओ जसले तिमीहरूलाई गरगहना साथै बैजनी रङ्गी पहिरन पहिराइदिए र जसले तिमीहरूका लुगामा सुनका गहनाहरू लगाइदिए

²⁵ युद्धको बिचमा वीरहरू कसरी ढलेका छन् ! जोनाथन तिम्रो उच्च स्थानहरूमा मारिएका छन् ।

²⁶ ए मेरो भाइ जोनाथन म तिम्रो निम्ति व्याकुल भएको छु । तिमी मेरो निम्ति साहै प्रिय थियो । मप्रति तिम्रो प्रेम अद्भूत थियो, स्त्रीको प्रेमलाई नै माथ गर्न थियो ।

²⁷ वीरहरू कसरी ढलेका छन्, र युद्धका हतियारहरू कसरी नष्ट भएका छन् ।”

2 Samuel 2:1

¹ यसपछि दाऊदले परमप्रभुलाई सोधे र भने, “के म यहूदाका सहरमध्ये कुनै एउटामा जाऊँ?” परमप्रभुले तिनलाई जवाफ दिनुभयो, “उक्लेर जा ।” दाऊदले भने, “म कुन सहरमा जाऊँ?” परमप्रभुले जवाफ दिनुभयो, “हेब्रोनमा जा ।”

² त्यसैले दाऊद तिनकी दुई पल्नीहरू यिजरेली अहीनोम र नाबालकी विधवा कार्मेली अबीगेलसहित माथि गए ।

³ दाऊदले आफूसँग भएका मानिसहरूलाई हेब्रोनमा ल्याए र तिनीहरू हरेकले आ-आफ्नो परिवारहरू ल्याए, जहाँ तिनीहरू बसोबास गर्न थाले ।

⁴ त्यसपछि यहूदाका मानिसहरू आए र दाऊदलाई यहूदाको राजा अभिषेक गरे । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “याबेश-गिलादका मानिसहरूले शाऊलको दफन गरे ।”

⁵ त्यसैले दाऊदले याबेश-गिलादमा दूतहरू पठाए र तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूलाई परमप्रभुले आशिष दिनुभएको होस्, किनभने तिमीहरूले आप्ना मालिक शाऊलप्रति यो बफदारीता देखाएका छौ र उनको दफन गरेका छौ

⁶ अब परमप्रभुले तिमीहरूलाई करारको बफदारीता र विश्वासनीयता प्रकट गर्नुभएको होस् । म पनि तिमीहरूको भलो गर्ने छु किनभने तिमीहरूले यो काम गरेका छौ ।

⁷ अब उप्रान्त, तिमीहरूको हात बलियो पार । साहसी होओ किनकि तिमीहरूका मालिक शाऊल मरेका छन् र यहूदाका घरानाले मलाई आफ्ना राजा अभिषेक गरेका छन् ।”

⁸ तर शाऊलका फौजका कमाण्डरले नेरका छोरा अबनेरले शाऊलका छोरा ईश्बोशेतलाई लिए र महनोममा ल्याए ।

⁹ उनले ईश्बोशेतलाई गिलाद, आशेर, यिजरेल, एफ्राइम, बेच्यामीन र सारा इस्साएलमाथि राजा बनाए ।

¹⁰ शाऊलका छोरा ईश्बोशेतले इस्साएलमाथि शासन गर्न सुरु गर्दा तिनी चालिस वर्षका थिए, र तिनले दुई वर्ष राज्य गरे । तर यहूदाको घरानाले दाऊदलाई नै पछ्याए ।

¹¹ दाऊद हेब्रोनमा यहूदाको घरानाको राजा भएका समय सात वर्ष छ महिना थियो ।

¹² नेरका छोरा अबनेर र शाऊलका छोरा ईश्बोशेतका सेवकहरू महनोमबाट गिबोनमा गए ।

¹³ सरूप्याहका छोरा योआब र दाऊदका सेवकहरू निस्के र तिनीहरूलाई गिबोनको तलाउनेर भेटे । त्यहाँ तिनीहरू एक समूह तलाउको एक छेउमा र अर्को समूह अर्को छेउमा बसे ।

¹⁴ अबनेरले योआबलाई भने, “जवान मानिसहरू उठुन् र हाम्रो सामुन्ने प्रतिस्पर्धा गरून् ।” योआबले भने, “तिनीहरू उठुन् ।”

¹⁵ त्यसपछि जवान मानिसहरू उठे र बेन्यामीन र शाऊलका छोरा ईश्बोशेतका निम्ति बाह जना र दाऊदका निम्ति बाह जना सँगै भेला भए ।

¹⁶ हेरेकले आ-आफ्नो प्रतिद्वन्द्वीलाई टाउकोमा समात्पो र आ-आफ्नो प्रतिद्वन्द्वीको कोखामा आ-आफ्नो तरवारले रोपे र तिनीहरू एकसाथ भुईमा ढले । यसकारण, त्यस ठाउँलाई “हल्कत-हज्जुरीम” वा “तरवाको मैदान” भनियो जुन गिबोन हो ।

¹⁷ त्यस दिन घमसान लडाइँ भयो र अबनेर र इसाएलका मानिसहरू दाऊदका सेवकहरूको सामुन्ने परास्त भए ।

¹⁸ सरूप्याहका छोराहरू योआब, अबीशै र असाहेल थिए । असाहेल हरिण जत्तिकै छिटो दौडन सक्ने व्यक्ति थिए ।

¹⁹ असाहेल नजिकबाट अबनेरलाई खेदे र तिनी दाहिने-देब्रे कैतै नलागी खेदे ।

²⁰ अबनेरले तिनलाई पछाडि हेरे र भने, “के तिमी असाहेल हौ?” तिनले भने, “हो, म हुँ ।”

²¹ अबनेरले तिनलाई भने, “दाहिने वा देब्रेतिर लाग जवान मानिसमध्ये एक जनालाई समातेर त्यसको हतियार लेऊ ।” तर असाहेलले यताउता फर्केनन् ।

²² त्यसैले अबनेरले असाहेललाई फेरि भने, “मलाई खेदन छाडिदेऊ । मैले तिमीलाई किन मारेर भुईमा ढाल्ने? त्यसपछि मैले तिम्रो दाजु योआबकहाँ मेरो अनुहार कसरी देखाउनु?”

²³ तर असाहेलले तर्कर जान इन्कार गरे, र त्यसैले अबनेरले तिनलाई आफनो भालाको टुप्पोले शरीरमा रोपे, र भाला अर्कोपटि निस्क्यो । असाहेल ढले र त्यहाँ नै मरे । त्यसैले असाहेल ढलेर मरेका ठाउँमा आउने जो आउँथ्यो, त्यो रोकिन्यो र खडा हुन्थ्यो ।

²⁴ तर योआब र अबीशैले अबनेरलाई खेदिरहे । जब घाम डुब्न गइरहेको थियो, तिनीहरू अम्मा डाँडामा आइपुगे, जुन गिबोनको उजाडस्थान जाने बाटोको नजिक गीहनेर पर्छ ।

²⁵ बेन्यामीनका मानिसहरू सबै अबनेरको पछाडि भेला भए र डाँडाको टाकुरामा खडा भए ।

²⁶ त्यसपछि अबनेरले कराएर योआबलाई भने, “के सधै तरवारले नाश गर्नैपर्छ? के त्यो अन्तमा तितो हुन्छ भनी तिमी जान्दैनौ? तिम्रा मानिसहरूलाई तिमीले आफ्ना दाजुभाइलाई खेदन छोड भन्नुभन्दा पहिले कति लामो समय हुने छ?”

²⁷ योआबले जवाफ दिए, “जस्तो परमेश्वर जीवित हुनुहुन्छ, तिमीले त्यसो नभनेको भए मेरा सिपाहीहरूले आफ्ना दाजुभाइलाई बिहानसम्म नै खेदने थिए ।”

²⁸ त्यसैले योआबले तुरही फुके र तिनका सबै मानिसहरू रोकिए र फेरि इसाएललाई खेदेनन् तत तिनीहरूले फेरि युद्ध गरे ।

²⁹ अबनेर र तिनका मानिसहरूले अराबाहुँदै रातभरि यात्रा गरे । तिनीहरू यदन तरे, भोलि बिहानभरि हिँडे र त्यसपछि महनोममा पुगे ।

³⁰ योआब अबनेरलाई लखेट्न छाडेर फर्के । तिनले आफ्ना सबै मानिसलाई भेला पारे जसमा असाहेल र दाऊदका उन्नाइस जना सिपाही मात्र भेटाइएनन् ।

³¹ तर दाऊदका मानिसहरूले अबनेरसँग भएका ३६० जना मानिसलाई मारेका थिए ।

³² त्यसपछि तिनीहरूके असाहेललाई लिए तिनका बुबाको चिहानमा गाडे, जुन बेथलेहेममा थियो । योआब र तिनका मानिसहरूले रातभरि यात्रा गरे र झिसमिसमा हेब्रोन पुगे ।

2 Samuel 3:1

¹ अब शाऊलका घराना र दाऊदका घरानाका बिच लामो समयसम्म युद्ध भइरह्यो । दाऊद झान-झान् बलियो हुँदै गए, तर शाऊलको घराना झान-झान् कमजोर हुँदै गयो ।

² हेब्रोनमा दाऊदका छोराहरू जन्मे । तिनका जेठा छोरा यिजरेली अहीनोमबाट जन्मेका अमनोन थिए ।

³ तिनका महिला छोरा नाबबालकी विधवा कर्मेली अबीगेलबाट जन्मेका किलाब थिए । साहिला छोरा अब्बालीम, जो गशूरका राजा तल्मैकी छोरी माकाका छोरा थिए ।

⁴ दाऊदका कहिंलो छोरा अदोनियाहचाहिं हग्गीतका छोरा थिए । तिनका ठाहिंला छोरा शपत्याहचाहिं अबीतलका छोरा थिए,

⁵ कान्छो छोरा यित्राम दाऊदकी पल्ली एग्लाका छोरा थिए । होब्रोनमा जन्मेका दाऊदका छोराहरू यिनै थिए ।

⁶ शाऊलका घराना र दाऊदका घराना बिचको युद्धको समयमा शाऊलको घरानामा अबनेरले आफूलाई निकै शक्तिशाली बनाए ।

⁷ अय्याकी छोरी रिश्पा शाऊलकी उपपली थिइन् । ईश्बोशेतले अबनेरलाई भने, “तिमी मेरो बुबाको उपपलीसँग किन सुतेको?”

⁸ त्यसपछि ईश्बोशेतको कुराले अबनेर रिसले आगो भए र भने, ‘के म यहूदाको कुकुर हुँ? आज म तपाईंलाई दाऊदको हातमा नसुप्पेर तपाईंको बुबा शाऊको घराना, तिनका भाइहरू र तिनका मित्रहरूप्रति बफदारीता देखाइरहेको छु । तर अहिले तपाईंले मलाई यो स्त्रीको बारेको अपराधको दोष लगानुहन्छ?

⁹ पमरप्रभुले गर्छु भनी दाऊदसित शपथ खानुभएङ्गैँ मैले तिनलाई गरिनै भने, परमेश्वरले म अबनेरलाई यो वा योभन्दा बढी गर्नुभएको होस्,

¹⁰ जसमा शाऊलको घरानाको राज्य हस्तान्तरण गर्न, र इस्पाएलमाथि र यहूदामाथि दानदेखि बेशबासम्मै दाऊदको सिंहासन स्थापित गर्न ।”

¹¹ ईश्बोशेतले अबनेरलाई अर्को शब्द केही पनि भन्न सकेन, किनभने तिनीसँग उनी डराए ।

¹² त्यसपछि अबनेरले यसो भन्दै दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए, “यो देश कसको हो? मसँग एउटा करार गर्नुहोस् र सारा इस्पाएललाई तपाईंकहाँ ल्याउन मेरो हात तपाईंसँग भएको तपाईंले देख्नुहुने छ ।”

¹³ दाऊदले जवाफ दिए, “राम्रो, तिमीसँग एउटा करार गर्नेछु । तर तिमी मलाई भेट्न आउँदा म तिमीबाट एउटा कुरा चाहन्छ, पहिले शाऊलकी छोरी मीकल नल्याएसम्म तिमीले मेरो मुख हेर्न पाउने छैनौ ।”

¹⁴ त्यसपछि दाऊदले यसो भन्दै शाऊलका छोरा ईश्बोशेतकहाँ दूतहरू पठाए, “मलाई मेरी पल्ली मीकल देऊ, जसलाई मैले सय जना पलिश्तीको खलडीको मूल्य तिरें ।”

¹⁵ त्यसैले ईश्बोशेतले मीकललाई लिन पठाए र तिनलाई तिनको पति लैशका छोरा पल्तिएलकहाँबाट ल्याए ।

¹⁶ तिनको पति रुँदै-रुँदै तिनसँगै गए र बहूरीमसम्म तिनलाई पछाए । तब अबनेरले तिनलाई भने, “अब घर फर्क ।” त्यसैले तिनी फर्के ।

¹⁷ अबनेरले इस्साएलका धर्म-गरुहरूसित यसो भनेर कुरा गरे, “विगतमा तपाईंहरूले दाऊदलाई आफ्ना राजा बनाउने प्रयास गर्दै हुनुहुन्थ्यो ।

¹⁸ अब यो काम गर्नुहोस् । किनकि परमप्रभुले दाऊदसित यसो भनेर बोल्नुभएको छ, ‘म आफ्ना मानिसहरूलाई पलिश्तीहरूका हात र तिनीहरूका सबै शत्रुका हातबाट मेरो दास दाऊदको हातद्वारा नै बचाउने छु’ ।”

¹⁹ अबनेर आफैले पनि बेन्यामीनका मानिसहरूसँग व्यक्तिगत रूपले कुरा गरे । त्यसपछि इस्साएल र बेन्यामीनका सम्पूर्ण घरानाले गर्न इच्छा गरेका सबै कुरा बताउन अबनेर दाऊदसँग कुरा गर्न हेब्रोनमा गए ।

²⁰ जब अबनेर र तिनका बिस जना मानिसहरू दाऊदलाई भेट्न हेब्रोनमा आइपुगे, तब दाऊदले तिनीहरूका निम्ति भोज तयार गरे ।

²¹ अबनेरले दाऊदलाई सविस्तार बताए, “हे मेरो मालिक राजा, म उठेर सबै इस्साएललाई तपाईंकहाँ ल्याउने छु, ताकि तिनीहरूले तपाईंसँग करार बाँधुन् र सबैमाथि तपाईंले इच्छा गर्नुभएबमोजिम तपाईंले शासन गर्न सक्नुभएको होस् ।” यसैले दाऊदले अबनेरलाई पठाइदिए र अबनेर शान्तिसित विदा भए ।

²² त्यसपछि दाऊदका सिपाहीहरू र योआब लुटपिट गरेर आए र आफ्नो साथमा धेरै लुटका मालहरू ल्याए । तर अबनेरचाहिं हेब्रोनमा दाऊदसँग थिएनन् । दाऊदले तिनलाई पठाइसकेका थिए र अबनेर शान्तिसँग विदा भएका थिए ।

²³ जब योआब र तिनीसँग भएका सबै फौज आइपुगे, तब तिनीहरूले योआबलाई भने, “नेरका छोरा अबनेर राजाकहाँ आए र राजाले तिनलाई शान्तिसँग पठाउनुभएको छ र अबनेर शान्तिसँग विदा भए ।”

²⁴ तब योआब राजाकहाँ आए र भने, “तपाईंले य के गर्नुभएको छ? हेनुहोस्, अबनेर तपाईंकहाँ आए! तपाईंले तिनलाई किन पठाउनुभएको छ र तिनी गएका छन्?

²⁵ नेरका छोरा अबनेर तपाईंलाई छल्ल गर्न र तपाईंका योजनाहरू र तपाईंले गरिरहेका हरेक कुरा पत्ता लगाउन आएका होइनन् र?”

²⁶ जब योआब दाऊदकहाँबाट गए, तब तिनले अबनेरको पछि-पछि ढूतहरू पठाए र तिनीहरूले तिनलाई सीराको इनारबाट फर्काए ल्याए, तर दाऊदलाई यो कुरा थाहा थिएन ।

²⁷ जब अबनेर हेब्रोनमा फर्के, तिनीसित गोष्य रूपले कुरा गर्नलाई योआबले तिनलाई बिच ढोकाको एकातिर लिएर गए । त्यहाँ योआबले तिनलाई पेटमा धोचे र तिनलाई मारे । यसरी योआबले आफ्नो भाइ असाहेलको रगतको बदला लिए ।

²⁸ जब दाऊदले यस कुराको बरेमा सुने, तब तिनले भने, “नेरका छोरा अबनेरको रगतको सम्बन्धमा म र मेरो राज्य सदासर्वदा परमप्रभुको सामु निर्दोष छौं ।

²⁹ अबनेरको मृत्युको दोष योआब र तिनको बुबाको सारा घरानाको शिरमाथि नै परोसे । योआबको परिवारमा घाउ-खिटा हुने वा छालाको रोग हुने वा लङ्घ-डो वा लट्टीको साहाराले हिँडने वा खानाविना भौतारिने मानिस कहिल्यै नटुटोस ।”

³⁰ यसरी योआब र तिनका भाइ अबीशैले अबनेरलाई मारे, किनभने तिनले गिबोनको युद्धमा तिनीहरूका भाइ असाहेललाई मारेका थिए ।

³¹ दाऊदले योआब र तिनीसँग भएका सबै मानिसलाई यसो भने, “आफ्नो लुगा च्यात, भाड्ग्रा लगाओ र अबनेरको मृत शरीको सामु विलाप गर ।” दाऊद राजा मृत्यु संस्कारको लस्करमा लासको पछि-पछि हिँडे ।

³² तिनीहरूले अबनेरलाई हेब्रोनमा गाडे । अबनेरको चिहानमा राजा ठुलो धुरु-धुरु रोए र सबै मानिसहरू पनि रोए ।

³³ राजाले अबनेरको निम्ति विलाप गरे र गित गाए, “के अबनेरले मूर्खले झैं मर्नुपर्छ?

³⁴ तिम्रा हातहरू बाँधिएका थिएनन् । तिम्रा खुट्टाहरू साड्लाले बाँधिएका थिएनन् । एक जना मानिस अन्यायीको छोराको सामु ढलेझैं, तिम्री पनि ढल्यौ ।” फेरि एक पल्ट सबै मानिस तिनको निम्ति रोए ।

³⁵ दिन छँदा नै दाऊदलाई खान मनाउन सबे मानिस आए तर दाऊदले शपथ खाए, “धाम नडुबेसम्म मैले रोटी वा कुनै कुरा चाहें भने परमेश्वरले मलाई यो वा योभन्दा बढता गर्नुभएको होस्।”

³⁶ सबै मानिसले दाऊदको विलापलाई ख्याल गरे र यसले तिनीहरूलाई प्रश्न तुल्यायो । दाऊदले जे गरे त्यसले तिनीहरूलाई खुसी तुल्यायो ।

³⁷ त्यसैले नेरका छोरा अबनेरलाई मार्ने इच्छा राजाको थिएन भन्ने सारा मानिस र सारा इसाएलले बुझे ।

³⁸ राजाले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “आजको दिन इस्माएलमा एक जना शासक र महान् मानिस मरेका छन् भनी तिमीहरूलाई थाहा छैन?

³⁹ म अभिषिक्त राजा भएर पनि अहिले म कमजोर भएको छु । यी मानिसहरू, सरूयाहका छोराहरू मप्रति साहै निर्दियो भएका छन् । तिनको दुष्टता सुहाउँदो दण्ड परमप्रभुले तिनलाई दिनुभएको होस् ।”

2 Samuel 4:1

¹ जब शाऊलका छोरा ईश्बोशेतले हेब्रोनमा अबनेरको मृत्यु भयो भनी सुने, तब तिनको हातहरू कमजोर भए र सारा इस्माएल पीडामा पन्यो ।

² शाऊलका छोराका दुई जना मानिस थिए जो सिपाहरूका समूहहरूका कप्तानहरू थिए । एक जनाको नाउँ बानाह र अकर्को नाउँ रेकाब थियो, जो बेन्यामीनको मानिस बेरोती रिमोनका छोराहरू थिए (किनभने बेरोतलाई बेन्यामीनको हिस्सा ठानिन्छ,

³ र बेरोतीहरू गित्तैममा भागेर गए र आजसम्म पनि तिनीहरू त्यहीं बसिरहेका छन् ।)

⁴ शाऊलका छोरा जोनाथनका एक जना छोरा थिए जसको खुट्टी लङ्घाउँदो थियो । यिजरेलबाट शाऊल र जोनाथनको खबर आउँदा तिनी पाँच वर्षका थिए । भाग्नलाई तिनको धाईले तिनलाई बोकिन् । तर तिनी दौडँदै गर्दा, जोनाथनका छोरा खसे र लङ्घाउँदो भए । तिनको नाउँ मेपीबोशेत थियो ।

⁵ त्यसैले बेरोती रिमोनका छोराहरू रेकाब र बानाह दिनको चर्को घाममा ईश्बोशेतको घरतिर जान हिँडेर मध्यन्हमा आराम गरिरहँदा तिनको घरमा पुगे ।

⁶ ढोकाको स्त्री पाले गहूँ ओसाईं गर्दा मस्त निदाएकी थिइन् र रेकाब र बानाह बिस्तार हिँडे र तिनलाई पार गरेर गए ।

⁷ यसरी तिनीहरू घरभित्र पसेपछि, तिनी आफ्नो कोठाको ओच्यानमा पाटिरहेको बेला तिनीहरूले तिनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई मारे । यसपछि तिनीहरूले तिनको टाउको काटे र बोकेर रातभरि अराबातिर जाने बाटो हिँडे ।

⁸ तिनीहरूले ईश्बोशेतको टाउको हेब्रोनमा दाऊदकहाँ ल्याए र तिनीहरूले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, यो तपाईंको जीवन लिन खोज्ने तपाईंको शत्रु शाऊलका छोरा ईश्बोशेतको टाउको हो । आज परमप्रभुले शाऊल र तिनका सन्तानहरूको विरुद्धमा हाम्रो मालिक राजाको बदला लिनुभएको छ ।”

⁹ दाऊदले बेरोती रिमोनका छोराहरू रेकाब र बानाहलाई जावफ दिए । तिनले तिनीहरूलाई भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहन्छ, जसले मेरो जीवन हरेक कष्टबाट बचाउनुभयो,

¹⁰ जब कसैले मलाई त्यसले शुभखबर ल्याउँदैछ भन्ने ठानी ‘हेर्नुहोस्, शाऊल मरेको छ,’ भन्यो, मैले त्यसलाई समातें र सिक्लगमा मारें । त्यसको खबरको निम्ति मैले त्यसलाई त्यो इनाम दिएँ ।

¹¹ इन दुष्ट मानिसहरूले एक जना निर्दोष व्यक्तिलाई आफ्नो घरमा आफैन ओच्यानमा मार्दा, के मैले तिमीहरूको हातबाट त्यसको रगतको बदला लिएर तिमीहरूलाई पृथ्वीबाट नहटाउँ?”

¹² त्यसपछि दाऊदले जवान मानिसहरूलाई हुकुम गरे र उनीहरूले तिनीहरूलाई मारे अनि तिनीहरूका हातहरू र खुट्टाहरू काटेर हेब्रोनको तलाउनेर झुण्ड्याए । तर तिनीहरू ईश्बोशेतको टाउकोलाई लिएर त्यसलाई हेब्रोनमा अबनेरको चिह्नानमा गाडे ।

2 Samuel 5:1

¹ त्यसपछि सबै इसाएल हेब्रोनमा दाऊदकहाँ आए र भने, “हेर्नुहोस्, हामी तपाईंकै मासु र हड्डी हौं।

² केही समयअगि जब शाऊल हामीमाथि राजा थिए, तब तपाईंले नै इसाएलको फौजको नेतृत्व गर्नुभयो । परमप्रभुले तपाईंलाई भन्नुभयो, ‘तैले नै मेरा इसाएल इसाएलको गोठालो गर्ने छस् र ताँ नै इसाएलमाथि शासक हुने छस्।’ ।

³ त्यसैले इसाएलका सबै धर्म-गुरुहरू राजाकहाँ हेब्रोनमा आए र राजा दाऊदले परमप्रभुको सामु तिनीहरूसँग करार गरे । तिनीहरूले दाऊदलाई इसाएलमाथि राजा अभिषेक गरे ।

⁴ दाऊदले राज्य गर्न सुरु गर्दा तिनी तिस वर्षका थिए र तिनले चालिस वर्षसम्म राज्य गरे ।

⁵ तिनले हेब्रोनमा सात वर्ष छ महिना राज्य गरे र सबै इसाएल र यहूदामा तेत्तीस वर्ष राज्य गरे ।

⁶ राजा र तिनका मानिसहरू त्यस ठाउँका बासिन्दाहरू अर्थात् यरूशलेमका यबूसीहरूका विरुद्ध लड्न गए । तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “तपाईं यहाँ आउनुभयो भने, अन्था र लङ्घडाले नै फर्काइदिने छन् । दाऊद यहाँ आउन सक्दैन ।”

⁷ तापनि, दाऊदले सियोनका किल्ला कब्जा गरे, जुन अहिले दाऊदको सहर हो ।

⁸ त्यति नै बेला दाऊदले भने, “यबूसीहरूलाई आक्रमण गर्नेहरूले ‘लङ्घडा र अन्धाकहाँ’ पुग्न पानीको नालीबाट जाने छ जो दाऊदका शत्रुहरू हुन् ।” यसैले मानिसहरूले भन्छन्, “अन्धा र लङ्घडाहरू” दरबारमा प्रवेश गर्नुहोदैन ।”

⁹ त्यसैले दाऊद त्यो किल्लामा बसे र यसलाई दाऊदको सहर भनियो । तिनले यसलाई गाराहरूदेखि भित्रसम्म नै किल्लाबन्दी गरे ।

¹⁰ दाऊद धैरै शक्तिशाली भए किनभने परमप्रभु सर्वशक्तिमान् परमेश्वर तिनीसँग हुनुहन्यो ।

¹¹ त्यसपछि टुरोसका राजा हीरामले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए अनि देवदारुका काठहरू, डकर्मीहरू र सिकर्मीहरूलाई पनि पठाए । तिनीहरूले दाऊदको निम्ति महल बनाए ।

¹² परमप्रभुले आफूलाई इसाएलमाथि राजाको रूपमा स्थापित गर्नुभएको थियो भनी दाऊदले जान्दथे र उहाँले आफ्ना मानिस इसाएलको खातिर तिनको राज्यलाई उच्च पानुभएको थियो ।

¹³ दाऊदले हेब्रोन छोडे र यरूशलेममा आए, त्यसपछि तिनले यरूशलेममा अरू धैरै उपपलीहरू र पलीहरू ल्याए र तिनका अरू धैरै छोराहरू र छोरीहरू जन्मे ।

¹⁴ यरूशलेममा जन्मेका तिनका छोरछोरीका नाउँ यीनै थिए: शम्मूअ, शोबाब, नातान, सोलोमन,

¹⁵ यिभार, इलीशूअ, नेपेग, यापी,

¹⁶ एलीशामा, एल्यादा र एलीपेलेत ।

¹⁷ अब दाऊदलाई इसाएलको राजा अभिषेक गरिएको छ भनेर जब पलिश्तीहरूले सुने, तब तिनीहरू सबै तिनलाई खोज गए । तर दाऊदले यो सुने र तल किल्लामा गए ।

¹⁸ पलिश्तीहरू आएका थिए र रपाईको बेसीमा छरिएका थिए ।

¹⁹ त्यसपछि दाऊदले परमप्रभुसँग सहायता मागे । तिनले भने, “के म पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गर्सँ? के तपाईंले मलाई तिनीहरूमाथि विजय दिनुहन्छ?” परमप्रभुले दाऊदलाई भन्नुभयो, “आक्रमण गरु, किनभने म निश्चय नै ताँलाई पलिश्तीहरूमाथि विजय गराउने छु ।”

²⁰ त्यसैले दाऊदले बाल-पराजीमा आक्रमण गरे र त्यहाँ तिनले तिनीहरूलाई पराजित गरे । तिनले भने, “परमप्रभु विष्फोट हुने पानीको बाढीझैं मेरो सामु मेरा शत्रुहरूका विरुद्ध विष्फोट हुनुभएको छ ।” त्यसैले त्यस ठाउँको नाउँ बाल-पराजीम भयो ।

²¹ पलिश्तीहरूले त्यहाँ आपना मूर्तीहरू छोडिराखे अनि दाऊद र तिनका मानिसहरूले ती लिएर गए ।

²² त्यसपछि पलिश्तीहरू फेरि माथि आए र फेरि एक पटक रपाई बेसीमा फैलिएर बसे ।

²³ त्यसैले दाऊदले फेरि पनि परमप्रभुसँग सहायता मागे र परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तैले तिनीहरूलाई अडागिबाट आक्रमण गर्नु हुँदैन, तर तिनीहरूको पछिल्तिरबाट फन्को मारेर लहरे-पिपलको जङ्गलभएर तिनीहरूमाथि जाइलाग ।

²⁴ जब तैले लहरे-पिपलको टुप्पाहरूमा हावा लागदा आउने परेडको आवाज सुन्छस्, तब फौजका साथमा आक्रमण गर् । यसो गर् किनभने तैले पलिश्तीहरू आक्रमण गर्नुअगि परमप्रभु जानुभएको हुनुहुने छ ।”

²⁵ त्यसैले परमप्रभुले आज्ञा गर्नुभएङ्गै दाऊदले गरे । तिनले पलिश्तीहरूलाई गिबिनदेखि गेजेरतिर जाने बाटोसम्म नै मारे ।

2 Samuel 6:1

¹ दाऊदले फेरि पनि इस्ताएलका चुनिएका सबै तिस हजार मानिसलाई एकसाथ भेला पारे ।

² दाऊद उठे र यहूदाको बालाबाट परमप्रभुकी सन्दुक ल्याउनलाई आफूसँग भएका सबै मानिसलाई साथमा लिएर गए, जसलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको नाउँद्वारा पुकारा गरिन्छ जो करूबहरूमाथि विराजमान हुनुहुन्छ ।

³ तिनीहरूले परमप्रभुको सन्दुकलाई एउटा नयाँ गाडामा राखे । तिनीहरूले यसलाई अबीनादाको घरबाट बाहिर ल्याए, जुन डाँडामाथि थियो । तिनका छोराहरू उज्जाह र अहियोले त्यो नयाँ गाडालाई ठेल्दै थिए ।

⁴ तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दुकसहितको गाडालाई डाँडामा भएको अबीनादाको घरबाट बाहिर ल्याए । अहियो सन्दुकको अगिअगि हिँडिरहेका थिए ।

⁵ तब दाऊद र इस्ताएलका सबै घरानाले परमप्रभुको सामु काठका साधनहरू, वीणा, सारङ्गी, खेजडीहरू, मृदंग र इयालीहरू बजाउँदै उत्सव मनाउन थाले ।

⁶ जब तिनीहरू नाकोनको खलामा आइपुगे, तब गोरुहरूले ठेस खाए, र उज्जाहले परमेश्वरको सन्दुक समाललाई आफ्नो हात पसारे र तिनले त्यो समारे ।

⁷ त्यसपछि परमप्रभुको रिस उज्जाहको विरुद्ध दन्कियो । तिनको पापको कारणले परमेश्वरले तिनलाई त्यहाँ आक्रमण गर्नुभयो । उज्जाह त्यहाँ नै परमेश्वरको सन्दुकनेर मरे ।

⁸ दाऊद रिसाए, किनभने परमप्रभुले उज्जाहलाई आक्रमण गर्नुभएको थियो र तिनले त्यस ठाउँलाई फारेस-उज्जाह भने । त्यस ठाउँलाई आज पनि फारेस-उज्जाह नै भनिन्छ ।

⁹ दाऊद त्यस दिन परमप्रभुसँग डराएका थिए । तिनले भने, “परमप्रभुको सन्दुक मकहां कसरी आउन सक्छ?”

¹⁰ त्यसैले दाऊदले परमप्रभुको सन्दुकलाई दाऊदको सहरमा लान तत्पर भएनन् । बरु, तिनले यसलाई गित्ती ओबेद-एदोमको घरमा राखे ।

¹¹ परमप्रभुको सन्दुक गित्ती ओबेद-एदोमको घरमा तीन महिनासम्म रह्यो । त्यसैले परमप्रभुले तिनलाई र तिनका सबै घरानालाई आशिष दिनुभयो ।

¹² अब दाऊद राजालाई भनियो, “परमेश्वरको सन्दुकको कारणले परमप्रभुले एदोमको घर र तिनीसँग भएका हरेक कुरामा आशिष दिनुभएको छ ।” त्यसैले दाऊद गए र तिनले परमेश्वरको सन्दुकलाई एदोमको घरबाट दाऊदको सहरमा आनन्द साथ ल्याए ।

¹³ जब परमप्रभुको सन्दुक बोक्नेहरू छ कदम अगि बढूथे, तब तिनले एउटा साँढि र एउटा पोसेको बाछो बलि चढाउँथे ।

¹⁴ परमप्रभुको सामु आफ्नो सारा शक्ति लगाएर दाऊद नाचे । तिनले सूतीको एपोद मात्र लगाएका थिए ।

¹⁵ यसरी दाऊद र इसाएलका सबै घरानाले परमप्रभुको सन्दुक रमाहट गर्दै र तुरही बजाउँदै लिएर आए ।

¹⁶ अब जब परमप्रभुको सन्दुक दाऊदको सहरमा आयो, तब शाऊलकी छोरी मीकलले इयालबाट बाहिर हेरिन् । परमप्रभुको सामु दाऊद राजा उँफूँदै र नाँचौ गरेको तिनले देखिन् । तब आफ्नो हृदयमा तिनले उनलाई धृणा गरिन् ।

¹⁷ तिनीहरू परमप्रभुको सन्दुक ल्याए र त्यसको निमि दाऊदले तयार पारेका बिचको पालमा त्यसको आफ्नै ठाउँमा त्यो राखे । तब दाऊदले परमप्रभुको सामु होमबलि र मेलबलिहरू चढाए ।

¹⁸ जब दाऊदले होमबलि र मेलबलिहरू चढाएर सिद्ध्याए, तिनले मानिसहरूलाई सर्वशक्तिमान् परमप्रभुको नाउँमा आशिष् दिए ।

¹⁹ त्यसपछि तिनले सबै मानिसका माझमा, सम्पूर्ण इस्माएलको भिडलाई पुरुष र महिला दुवैलाई एउटा रोटी, एक डल्लो खजूर र एक झुप्पा किसमिस बाँडिए । अनि सबै मानिस विदा भए । प्रत्येक व्यक्ति उसको आफ्नै घरमा फर्कियो ।

²⁰ त्यसपछि दाऊद आफ्नो परिवारलाई आशिष् दिन फर्केर गए । शाऊलकी छोरी मीकल दाऊदलाई भेट्न आइन् र भनिन्, “इस्माएलको राजाको आज कति ठुलो इज्जत भएको, जसले आफ्नो सेविकाहरू र सेवकहरूको माझ निर्लज्ज रूपमा आफूलाई निर्वर्स्त्र पार्ने कुपात्रले इँ आफैलाई निर्वर्स्त्र तुल्याए ।”

²¹ दाऊदले मीकललाई जवाफ दिए, “त्यो मैले परमप्रभुको सामु गरें, जसले मलाई तिम्रा बुबा र तिनका सबै परिवारमाथि चुनुभयो, जसले मलाई परमप्रभुका मानिसहरू इस्माएलमाथि अगुवा चुनुभयो । परमप्रभुको सामु म आनन्दित हुने छु ।

²² म योभन्दा अझ धेरै अप्रतिष्ठित हुने छु र म मेरै आँखामा अपमानिस हुने छु । तर तिमीले भनेकी यी सेविकाहरूद्वारा नै मेरो इज्जत गरिने छ ।”

²³ त्यसैले शाऊलकी छोरी मीकलको मृत्युको दिनसम्म पनि कुनै सन्तान भएन ।

2 Samuel 7:1

¹ राजाले आफ्नो घर व्यवस्थित गरेपछि र तिनका वरिपरिका सबै शत्रुबाट परमप्रभुले विश्राम दिनुभएपछि,

² राजाले नतान अगमवक्तालाई भने, “हेर्नुहोस्, म देवदारुको महलमा बसिरहेको छु, तर परमेश्वरको सन्दुकचाहिं पालको माझमा रहिरहेको छ ।”

³ त्यसपछी नातानने राजालाई भने, “जानुहोस्, तपाईंको मनमा जे छ सो गर्नुहोस्, किनभने परमप्रभु तपाईंसँग हुनुहुन्छ ।”

⁴ तर त्यसै रात परमप्रभुको वचन नातानकहाँ यसो भनेर आयो,

⁵ “जा र मेरो दास दाऊदलाई भन्, ‘परमप्रभु परमेश्वर यसो भन्नुहुन्छ, ’के तैले मेरो निमि बस्नलाई मन्दिर बनाउने छस्?

⁶ किनकि मैले इस्माएलका मानिसलाई मिश्र देशबाट ल्याएको दिनदेखि वर्तमान् समयसम्म नै म मन्दिरमा बसेको छैन । बरु, म पालमा अर्थात् पवित्र वासस्थानमा नै घुमेहिङ्केको छु ।

⁷ इस्माएलका सबै मानिस माझमा म घुमफिर गरेका सबै ठाउँमा, मेरा मानिस इस्माएलका रेखदेख गर्न मैले नियुक्ति गरेका इस्माएलका कुनै पनि अगुवालाई मैले कहिले यसो भनें र, “तैले मेरो निमि किन देवदारुको मन्दिर बनाएको छैनस?”

⁸ अब उप्रान्त, मेरो सेवक दाऊदलाई यसो भन्, ‘सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ’मैले ताँलाई खर्काबाट, भेडाहरूको पछिपछि हिँड्न छोडेर बोलाएँ, ताकि तैले मेरा मानिस इस्माएलाई शासन गर्नुपर्छ ।

⁹ त जहाँजहाँ गए तापनि म ताँसँगै गएको छु । मैले तेरा सबै शत्रुलाई तेरो सामुन्नेबाट नामेट पारेको छु । अब म तेरो नाउँलाई पृथ्वीका महान् नाउँहरूजस्तै महान् बनाउने छु ।

¹⁰ म आफ्ना मानिस इस्माएलको निमि एउटा स्थान नियुक्ति गर्नेछु र तिनीहरूलाई म त्यहाँ राख्ने छु, ताकि तिनीहरू आफ्नै ठाउँमा बसोबास गरुन् र फेरि समस्या नपर्न् । दुष्ट

मानिसहरूले पहिले गरेझैं फेरि तिनीहरूलाई थिचोमिचो गर्ने छैनन् ।

¹¹ जस्तो मेरा मानिस इसाएलका निम्ति न्यायकर्ता हुनलाई मैले आज्ञा गरेका दिनहरूदेखि नै तिनीहरूले गरिरहेका थिए । अब तेरा सबै शत्रुबाट म तँलाई विश्राम दिने छु । यसको साथै, म परमप्रभुले तँलाई भन्छ कि म तेरो निम्ति एउटा घराना बनाउने छु ।

¹² जब तेरो दिन पुरा हुने छ र ताँ आफ्ना पुर्खाहरूसँग सुले छस, तब तँपछिको तेरो सन्तानलाई म खडा गर्ने छु, जो तैरे शरीरबाट आउने छ र म त्यसको राज्य स्थापित गर्ने छु ।

¹³ त्यसैले मेरो नाउँको निम्ति एउटा मन्दिर बनाउने छ र म त्यसको सिंहासनलाई सदाको निम्ति स्थापित गर्ने छु ।

¹⁴ म त्यको बुबा हुने छ र ल्यो मेरो छोरा हुने छ । जब त्यसले पाप गर्छ, तब म त्यसलाई मानिसका लोरोले र मानिसका छोराहरूका कोराहरूले अनुशासित गर्ने छु ।

¹⁵ तर मेरो करारको बफदारीताको त्यसलाई छोड्ने छैन, जसरी मैले त्यो शाऊलबाट थिएँ, जसलाई मैले तेरो सामुबाट हटाएँ ।

¹⁶ तेरो घराना र राज्य तेरो सामु सदाको निम्ति सुदृढ गरिने छ । तेरो सिंहसान सदाको निम्ति स्थापित गरिने छ' ।"

¹⁷ नातानले दाऊदलाई भने, र तिनले यी सबै वचन तिनला सुनाए र तिनले उनलाई समग्र दर्शनबारे बताए ।

¹⁸ त्यसपछि राजा दाऊद भित्र गए र परमप्रभुको सामु बसे र यसो भने, "हे परमप्रभु परमेश्वर, म को हुँ र मेरो परिवार के हो र मलाई यहाँसम्म ल्याउनुभएको छ?

¹⁹ अब हे परमप्रभु परमेश्वर, यो तपाईंको दृष्टिमा सानो कुरा थियो । हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको सेवकको घरानामा धैरै समयपछि हुन आउने कुराका बारेमा पनि तपाईंले भन्नुभएको छ र भावी पुस्ताहरूका बारेमा मलाई प्रकट गर्नुभएको छ ।

²⁰ म दाऊदले तपाईंलाई अरू भन सक्छु र? हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंको सेवकलाई तपाईंले चिन्नुभएको छ ।

²¹ तपाईंको वचनको खातिर र तपाईंको आफ्नो उद्देश्य पूरा गर्नलाई, तपाईंले यो ठुलो काम गर्नुभएको छ र तपाईंको सेवकलाई त्यो प्रकट गर्नुभएको छ ।

²² यसकारण, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं महान् हुनुहुन्छ, किनकि तपाईंजस्तो कोही पनि छैन र तपाईंबाहेक कुनै परमेश्वर छैन, जस्तो हाम्रा आफ्नै कानले हामीले सुनेका छौं ।

²³ तपाईंको मानिस इसाएलजस्तो कुन जाति छ, एउटा यस्तो जाति जसलाई तपाईं परमेश्वर आफै गएर छुटकारा दिनुभयो? तपाईंले यो गर्नुभयो ताकि तपाईंको आफ्नो नाउँ महान् बनाउन, र तपाईंको देशको निम्ति डरलागदा कामहरू गर्न तिनीहरू तपाईंका मानिसहरू हुन सक्नु । जातिहरूलाई र तिनीहरूका देवताहरूलाई तपाईंले आफ्ना मानिसहरूका सामुबाट धपाउनुभयो, जसलाई तपाईंले मिश्रदेशबाट छुटकारा दिनुभयो ।

²⁴ तपाईंले इसाएललाई सदाको निम्ति आफ्नै मानिसको रूपमा स्थापित गर्नुभयो र तपाईं परमप्रभु नै तिनीहरूका परमेश्वर हुनुभयो ।

²⁵ त्यसैले अब, हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईंले आफ्नो सेवक र त्यसको घरानाको बारेमा गर्नुभएको प्रतिज्ञा सदाको निम्ति स्थापित होस् । तपाईंले जस्तो भन्नुभएको छ त्यस्तै गर्नुहोस् ।

²⁶ तपाईंको नाउँ सदासर्वदा महान् होस्, ताकि मानिसहरूले भनुन्, 'सर्वशक्तिमान् परमप्रभु नै इसाएलका परमेश्वर हुनुहुन्छ' जाति बैला तपाईंको सेकम म, दाऊदको घराना तपाईंको सामु स्थापित हुन्छ ।

²⁷ किनकि हे सर्वशक्तिमान् परमप्रभु, इसाएलका परमेश्वर, आफ्नो सेवकको निम्ति तपाईंले एउटा घराना निर्माण गर्नुहोने छ भनी तपाईंले उसलाई प्रकट गर्नुभएको छ । यसैले म तपाईंको सेवकले तपाईंसँग प्रार्थना गर्ने आँट गरेको छु ।

²⁸ अब हे परमप्रभु परमेश्वर, तपाईं परमेश्वर हुनुहुन्छ र तपाईंका वचनहरू भरपर्दा छन् र तपाईंले आफ्नो सेवकलाई यो असल प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ ।

²⁹ अब उप्रान्त, आफ्नो सेवकको घरानालाई आशिष् दिन प्रशान्त हुनुहोस्, ताकि तपाईंको सामू यो सदा रहिरहोस्। किनकि हे परमप्रभु, तपाईंले यी कुराहरू भन्नुभएको छ र तपाईंको आशिष्ले तपाईंको सेवकको घरानाले सदा आशिष् पाउने छ।

2 Samuel 8:1

¹ यसपछि यस्तो भयो, दाऊदले पलिश्तीहरूलाई आक्रमण गरे र तिनीहरूलाई परास्त गरे। त्यसैले दाऊदले मेथेग आमाहलाई पलिश्तीहरूको अधीनबाट लिए।

² त्यसपछि तिनले मोआबलाई परास्त गरे र तिनीहरूका मानिसहरूलाई मैदानमा सुताएर एउटा डोरीले नापे। तिनले दुई नापभित्र पर्नेहरूलाई मारे र अर्को एक नापमा पर्नेहरूलाई जीवित राखे। त्यसैले मामाबीहरू दाऊदका नोकरहरू भए र तिनलाई कर तिर्न थाले।

³ त्यसपछि सोबाका राजा रहोबका छोरा हददेजेरले यूफ्रेटिस नदीनेर आफ्नो शासन पुनर्स्थापना गर्नलाई यात्रा गरिरहँदा दाऊदले तिनलाई परास्त गरे।

⁴ दाऊदले तिनीबाट १,७०० रथहरू र बिस हजार पैदल सिपाही कब्जा गरे। दाऊदले सबै रथ ताने घोडाहरूको ढोडनसा काटिदिए, तर आफूलाई एक सय रथहरू मात्र राखे।

⁵ जब दमसकसका आरामीहरू सोबाका राजा हददेजेरलाई सहायता गर्न आए, तब दाऊदले बाइस हजार आरामी पुरुषलाई मारे।

⁶ तब दाऊदले दमसकसको आराममा छाउनी राखे र आरामीहरू तिनका नोकरहरू भए र तिनलाई कर ल्याए। दाऊद जहाँजहाँ गए, त्यहाँत्यहाँ परमप्रभुले तिनलाई विजय दिनुभयो।

⁷ दाऊद हददेजेरका सेवकहरूसँग भएका सुनका ढालहरू लिए र ती यरूशलेममा ल्याए।

⁸ हददेजेरका सहरहरू तेबह र बेरोतैबाट दाऊदले धैरै काँसा ल्याए।

⁹ दाऊदले हददेजेरका फौजलाई दाऊदले परास्त गरेका थिए भनी जब हमातका राजा तोऊ सुने,

¹⁰ तब तोऊले दाऊदलाई अभिवादन गर्न र आशिष् दिन आफ्नो छोरा योरामलाई पठाए, किनभने दाऊदले हददेजेरसँग युद्ध गरेका र तिनलाई पराजित गरेका थिए, किनभने हददेजेरले तोऊ विरुद्ध युद्ध गरेका थिए। योरामले आफ्नो साथमा सुन, चाँदी र काँसाका सामानहरू ल्याए।

¹¹ राजा दाऊदले यी सामानहरू साथै तिनले कब्जा गरेका सबै जातिबाट लिएका चाँदी र सुनलाई परमप्रभुको निम्ति अलग गरे,

¹² ती आराम, मोआब, अम्मोनका मानिसहरू, पलिश्तीहरू, र अमालेक साथै सोबाका राजा रहोबका छोरा हददेजेरबाट लुटेका सामानहरू पनि।

¹³ दाऊदले नुनको बेसीमा अठार हजार आरामीहरूलाई जितेर फर्कदा तिनको नाउँ चर्चित भएको थियो।

¹⁴ तिनले एदोमका सबै ठाउँमा छाउनी तैनाथ गरे र सबै एदोमी तिनका सेवकहरू भए। दाऊद जहाँजहाँ गए त्यहाँत्यहाँ नै परमप्रभुले विजय दिनुभयो।

¹⁵ दाऊदले सारा इस्साएलभरि शासन गरे र तिनले आफ्ना सबै मानिसलाई न्याय र धार्मिकता प्रदान गरे।

¹⁶ सरूयाहका छोरा योआब सेनाका कमाण्डर थिए र अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए।

¹⁷ अहीतूबका छोरा सादोक र अबियाथारका छोरा अहीमेलेक पुजारीहरू थिए र सरायाह शास्त्री थिए।

¹⁸ यहोयादाका छोरा बनायाह करेती र पलेथीहरूका प्रमुख थिए र दाऊदका छोराहरू राजाका मुख्य अधिकृतहरू थिए।

2 Samuel 9:1

¹ दाऊदले भने, “के शाऊलको परिवारका कोही बाँकी छन्, जसलाई जोनाथनको खातिर म दया देखाउन सक्छु?”

² शाऊलको परिवारमा त्यहाँ सीबा नाम गरेका एक जना सेवक थिए, र उनीहरूले तिनलाई दाऊदकहाँ बोलाए। राजाले तिनलाई सोधे, “के तिमी सीबा हौ?” तिनले जवाफ दिए, “हो हजूर, म तपाईंको सेवक।”

³ त्यसैले राजाले भने, “के शाऊलको परिवारमा कुनै व्यक्ति बाँकी छैन जसलाई मैले परमेश्वरको दया देखाउन सक्छु?” सीबाले राजालाई जवाफ दिए, “जोनाथनको अझै एउटा छोरा छन्, जो आफ्नो खुट्टाको लङ्घन्डा छन्।”

⁴ राजाले तिनलाई भने, “तिनी कहाँ छन्?” सीबाले राजालाई जवाफ दिए, “हेर्नुहोस, तिनी लो-देबारमा अम्मीएलका छोरा माकीरको घरमा छन्।”

⁵ त्यसपछि राजा दाऊदले मानिसहरू पठाए र तिनलाई लो-देबारमा अम्मीएलका छोरा माकीरको घरबाट ल्याउन लगाए।

⁶ त्यसैले शाऊलका नाति, जोनाथनका छोरा मपीबोशेत दाऊदकहाँ आए र दाऊदलाई आदर गर्न आफ्नो अनुहार भुईमा घोषो पारे। दाऊदले भने, “ए मपीबोशेत।” तिनले जवाफ दिए, “हेर्नुहोस, म तपाईंको सेवक हुँ।”

⁷ दाऊदले तिनलाई भने, “नडराऊ, किनकि तिम्रो बुबा जोनाथनको खातिर म तिमीलाई निश्चय नै दया देखाउने छु र तिम्रो हजुरबुबा शाऊलका सबै जमिन म तिमीलाई फिर्ता दिने छु र तिमी सधैं मेरो टेबलमा खाने छौ।”

⁸ मपीबोशेतले शिर झुकाएर भने, “तपाईंको दास के हो र, हजूरले मजस्तो मरेको कुकुरजस्तोलाई निगाह गर्नुहुन्छ?”

⁹ त्यसपछि राजाले शाऊलका सेवक सीबालाई बोलाएर तिनलाई भने, “शाऊल र तिनका परिवारका सबै थोक मैले तिम्रो मालिकको नातिलाई दिएको छु।

¹⁰ तिमी, तिम्रा छोराहरू र तिम्रा सेवकहरूले तिनको निम्नि जमिनमा खेतीपाती गर्नुपर्छ र तिमीले अन्नहरू कटानी

गर्नुपर्छ ताकि तिम्रो मालिकको नातिलाई खानलाई भोजन हुने छ। किनकि तिम्रो मालिकको नाति मपीबोशेतले सदैब मेरो टेबलमा खानुपर्छ।” यति बेला सीबाका पन्थ जना छोरा र बिस जना सेवकहरू थिए।

¹¹ सीबाले राजालाई भने, “मेरा मालिक, हजूरले आफ्नो सेवकलाई आज्ञा गर्नुभएको सबै कुरा हजूरको सेवकले गर्ने छ।” राजाले थपे, “मपीबोशेतको बारेमा, राजाका छोरामध्ये एक जनाङ्गै तिनले मेरो टेबलबाट खाने छन्।”

¹² मपीबोशेतको एक जना जवान छोरा थिए, जसको नाउँ मीका थियो। सीबाका घरमा बस्ने सबै मपीबोशेतका सेवकहरू थिए।

¹³ त्यसैले मपीबोशेत यस्तूलेममा बसे र तिनले सधैं राजाको टेबलमा खाए, यद्यपि तिनको दुवै खुट्टा लङ्घन्डा थिए।

2 Samuel 10:1

¹ पछि यस्तो भयो, अम्मोनका मानिसहरूका राजाको मृत्यु भयो, र पछि तिनका छोरा हानून तिनको सट्टामा राजा भए।

² दाऊदले भने, “तिनका बुबा नाहाशेले मलाई दया देखाएँ, म नाहाशका छोरा हानूनलाई दया देखाउने छु।” त्यसैले दाऊदले तिनका बुबाको सम्बन्धमा हानूनलाई सान्त्वना दिन आफ्ना सेवकहरूलाई पठाए। तिनका सेवकहरू अम्मोनको मानिसहरूको देशमा पसे।

³ तर अम्मोनका मानिसहरूका अगुवाहरूले आफ्ना मालिक हानूनलाई भने, “के साँच्चै दाऊदले तपाईंलाई सान्त्वना दिन मानिसहरू पठाएर तपाईंको बुबालाई आदर गर्दै छन् भनी तपाईं साँच्चै विचार गर्नुहुन्छ? के दाऊदले यो सहरलाई नाश गर्न यसको जासुसी गर्न र यसलाई हेर्न तिनका सेवकहरूलाई पठाएका होइनन् र?”

⁴ त्यसैले हानूनले दाऊदका सेवकहरूलाई समाते, तिनीहरूका दाही आधा खौरे, तिनीहरूको जाँघसम्म तिनीहरूको पोशाक काटिदिए र तिनीहरूलाई पठाए।

⁵ जब तिनीहरूले यो कुरा दऊदलाई बताए, तब तिनले तिनीहरूलाई भेट्न मानिसहरूलाई पठाए, किनकि यी मानिसहरू साहै लजित भएका थिए। राजाले भने,

“तिमीहरूको दाही फेरि नबढेसम्म यरीहोमा नै बस र त्यसपछि फर्क ।”

⁶ जब अम्मोनका मानिसहरूले उनीहरू दाऊदको निम्ति दुर्गन्धित भएका थिए भने थाहा पाए, अम्मोनका मानिसहरूले द्रूतहरू पठाए र बेथ-रहोब र सोबाका बिस हजार आरामी पैदल सिपाही, दश हजार सिपाहीसहित माकाका राजा र बाह हजार पुरुषसहित तोबका मानिसहरूलाई भाडामा लिए ।

⁷ जब दाऊदले यसको बारेमा सुने, तब तिनले योआब र सिपाहीहरूका सबै फौजलाई पठाए ।

⁸ अम्मोनीहरू बाहिर निस्के र आफ्नो सहरको ढोकामा युद्धको मोर्चा बाँधि, जबकि सोबा र रहोबका अरामीहरू, अनि तोब र माकाका मानिसहरू भने तिनीहरूसँग खुल्ला मैदानमा तैनाथ भए ।

⁹ जब योआबले अगाडी र पछाडी दुवैतिरबाट युद्धको मोर्चाले आफूतिर सामना गरेको देखे, तिनले इस्माएलका केही उल्कष्ट योद्धाहरूलाई छाने र तिनीहरूलाई आरामीहरूको विरुद्ध परिचालन गरे ।

¹⁰ तिनका बाँकी मानिसलाई तिनले आफ्नो भाइ अबीशैको अधीनमा दिए र तिनले उनीहरूलाई बाहिर अम्मोनको फौज विरुद्ध लड्नलाई पठाए ।

¹¹ योआबले भने, “आरामीहरू मेरो निम्ति साहै बलियो भए भने तिमी अबीशै मेरो उद्धार गर्नुपर्छ । तर अम्मोनका फौज तिम्रो निम्ति निकै बलिया भए भने, म आउने छु र तिम्रो उद्धार गर्ने छु ।

¹² बलियो होओ, र हाम्रा मानिसहरू र हाम्रा परमेश्वरको सहरहरूका हामी आफूलाई बलियो प्रकट गरौं, किनकि परमप्रभुले आफ्ना मानिसका निम्ति जे असल हुन्छ सो गर्नुहुने छ ।”

¹³ त्यसैले योआब र तिनका फौजका सिपाहीहरू अरामीहरूका विरुद्धमा युद्ध लड्न अगि बढे, जो इस्माएलका फौजका सामु भाग्न बाध्य भए ।

¹⁴ जब अम्मोनको फौजले आरामीहरू भागेको देखे, तब तिनीहरू पनि अबीशैबाट भागे र सहरमा फर्केर गए । तब योआब अम्मोनका मानिसहरूबाट फर्केर र यरूशलेममा आए ।

¹⁵ जब आरामीहरूले आफूहरू इस्माएलद्वारा पराजित भएको देखे, तब उनीहरूले फेरि आफूलाई एकसाथ भेला पारे ।

¹⁶ त्यसपछि हददेजेरले यूफ्रेटिस नदी पारिका आरामी सेनाहरूलाई पनि लिन पठाए । उनीहरू हेलाममा आए र हददेजरका फौजका कमाण्डर शोबाक तिनीहरूको अगिअगि गए ।

¹⁷ जब दाऊदलाई यो कुरा भनियो, तब तिनले सबै इस्माएललाई एकसाथ भेला गरे, यर्द्दन तरे र हेलाममा आइपुगे । तब आरामीहरूले आफूलाई दाऊदको विरुद्धमा युद्ध मोर्चामा खडा गराए र तिनीसित युद्ध लडे ।

¹⁸ आरामीहरू इस्माएलको सामुबाट भागे र दाऊदले उनीहरूका रथका सात सय मानिस र चालिस हजार घोडचढीलाई मारे । उनीहरूका फौजका कमाण्डर शोबाक घाइते भए र त्यहीं मरे ।

¹⁹ जब हददेजेरका अधीनमा भएका सबै राजाले आफू इस्माएलद्वारा परास्त भएको देखे, तब उनीहरूले इस्माएलसँग शान्ति सम्झौता गरे र तिनीहरूका अधीनमा भए । यसरी अरामीहरू अम्मोनका मानिसहरूलाई फेर सहायता गर्न डराए ।

2 Samuel 11:1

¹ बसन्त ऋतुमा यस्तो भयो, यो समयमा राजाहरू सामान्यतया युद्धमा जान्छन्, जसले गर्दा दाऊदले योआब, तिनका सेवकहरू र इस्माएलका सबै फौजलाई पठाए । तिनीहरूले अम्मोनका फौजलाई नाश गरे र रब्बालाई घराबन्दी गरे । तर दाऊदचाहि यरूशलेममा नै बसे ।

² त्यसैले एक साँझ यस्तो भयो, दाऊद आफ्नो ओछायानबाट उठे र आफ्नो दरबारको छतमा हिँडिरहे । त्यहाँबाट तिनले एक जना स्त्रीलाई देखे जो नुहाइरहेकी थिइन्, र ती महिला हेर्दा साहै सुन्दरी थिइन् ।

³ त्यसैले दाऊदले मानिसहरू बोलाए र ती स्त्रीलाई चिन्हेहरूलाई सोधे। कसैले भन्यो, ‘के यिनी एलीआमकी छोरी बतशेबा र हित्ती उरियाहकी पली होइनन् र?’

⁴ दाऊदले दूतहरू पठाए र तिनलाई ल्याए। तिनकहाँ उनी आइन् र तिनी उनीसँग सुते (किनकि उनले आफूलाई रेजस्वलाबाट भखैर मात्र शुद्ध पारेकी थिइन्)। त्यसपछि उनी आफ्नै घरमा फर्किन्।

⁵ ती स्त्री गर्भवती भइन् र उनले दाऊदलाई खबर पठाइन् र भनिन्। उनले भनिन्, “म गर्भवती भएछु।”

⁶ त्यसपछि दाऊदले योआबलाई यसो भनेर खबर पठाए, “हित्ती उरियाहलाई मकहाँ पठाऊ।” त्यसैले योआबले उरियाहलाई दाऊदकहाँ पठाए।

⁷ जब उरियाह आइपुगे, तब दाऊदले योआब कस्ता छन्, फौज कस्तो छ र युद्ध कस्तो भइरहेको छ भनी सोधपुछ गरे।

⁸ दाऊदले उरियाहलाई भने, “तल आफ्नो घरमा जाऊ र आफ्नो खुट्टा धोऊ।” त्यसैले उरियाह राजाको दरबारबाट गए र राजाले उरियाह गएपछि तिनको पछिपछि उपहार पठाए।

⁹ तर उरियाह राजाको दरबारको ढोकामा आफ्ना मालिकका सेवकहरूसँगै सुते र तिनी तल आफ्नो घरमा गएनन्।

¹⁰ जब तिनीहरूले दाऊदलाई भने, “उरियाह तल आफ्नो घरमा गएनन्।” दाऊदले उरियाहलाई भने, ‘के तिमी यात्राबाट आएका होइनौ? तिमी तल आफ्नो घरमा किन नगएको?’

¹¹ उरियाहले जवाफ दिए, ‘सन्दुक, इसाएल र यहूदा पालमा बसिरहेका छन्, अनि मेरो मालिक योआब र मेरा मालिकका सेवकहरू खुल्ला मैदानमा छाउनीमा छन्। तब म आफ्नो घरमा खान, पिउन र मेरो पलीसँग सुललाई कसरी जानु? जस्तो तपाईं जीवित हुनुहुन्छ, म यसो गर्ने छैन।’

¹² त्यसैले दाऊदले उरियाहलाई भने, “आज पनि यहीं बस र म तिमीलाई भोलि पठाउने छु।” त्यसैले उरियाह त्यस दिन र अर्को दिन यरूशलेममा नै बसे।

¹³ जब दाऊदले उनलाई बोलाए, उनले तिनको सामु खाए र पिए र दाऊदले तिनलाई मत्याए। साँझमा उरियाह आफ्नो मालिकका सेवकहरूसँगै भएको आफ्नो ओछानमा सुल गए। उनी तल आफ्नो घरमा गएनन्।

¹⁴ त्यसैले बिहान दाऊदले योआबलाई पत्र लेखे र यो उरियाहको हातमा पठाए।

¹⁵ दाऊदले पत्र यसो भनेर लेखे, “धेरै भयड्कर युद्धको अग्र पड्तीमा उरियाहलाई राख्नु र त्यसबाट पछि हट्नू ताकि त्यसलाई प्रहार गरियोस् र मारियोस्।”

¹⁶ त्यसैले जब योआबले सहरमाथिको घेराबन्धीलाई हेरे, तब तिनले लड्नलाई बलियो शत्रु सिपाहीहरू छन् भनी जानेका ठाउँमा उरियाहलाई खटाए।

¹⁷ जब सहरका मानिसहरू बाहिर निस्के र योआबका फौजसँग युद्ध लडे, तब दाऊदका केही सिपाहीहरू मरे र हित्ती उरियाहलाई पनि त्यहीं मारियो।

¹⁸ जब योआबले युद्धको बारेमा हरेक खबर दाऊदलाई पठाए,

¹⁹ तब तिनले दूतहरूलाई यसो भनेर आज्ञा दिए, “जब तैले राजालाई युद्धका बारेमा सबै कुराहरू भनेर सिद्ध्याउँछस्,

²⁰ तब राजा रिसाउन सक्छन् र तिनले भने छन्, ‘तिमीहरू युद्ध गर्न सहरको यति नजिक किन गयौ? के उनीहरूले पर्खालबाट काँड हान्छन् भन्ने तिमीहरूले जानेनौ?

²¹ यरूब-बेसेतका छोरा अबीमेलेकलाई कसले मान्यो? के एक जना स्त्रीले जाँतोको माथिल्को दुङ्गा पर्खालबाट खसालेर तिनी तेबेसमा मेरेकी थिइनन्? तिमीहरू किन पर्खालिको यति नजिक गयौ? तब तैले जवाफ दिनुपर्छ, ‘तपाईंको दास हित्ती उरियाह पनि मरे।’

²² त्यसैले त्यो दूत विदा भयो र दाऊदकहाँ गयो र योआबले तिनलाई भन्न पठाएका हरेक कुरा भनिदिए।

²³ त्यसपछि त्यो दूतले दाऊदलाई भने, “सुरुमा हामीभन्दा शत्रुहरू बलिया थिए । उनीहरू हामीमाथि खुल्ला मैदानमा आए, तर हामीले उनीहरूलाई भित्र पस्ने ढोकातिर नै फर्कायौं ।

²⁴ तब उनीहरूका काँड हानेहरूले पर्खाल माथिबाट तपाईंका केही सिपाहीलाई काँड हाने र राजाका केही सेवक मारिए र तपाईंको दास हिती उरियाह पनि मारिए ।”

²⁵ दाऊदले त्यस दूतलाई भने, “योआबलाई भन्, ‘यसले तिमीलाई दुःखित नतुल्याओस्, किनकि तरवारले एउटा वा अर्कोलाई नष्ट पार्छ । त्यो सहरको विरुद्ध तिमो युद्ध अझ धैरै बलियो पार र त्यसलाई नाश पार,’ र तिनलाई उत्साह दिए ।”

²⁶ जब उरियाहको पलीले आफ्नो पति उरियाह मरेको खबर सुनिन्, तब आफ्नो पतिको निम्नि तिनले गहिरो शोक गरिन् ।

²⁷ जब उनको विलाप पुरा भयो, दाऊदले उनलाई आफ्नो दरबारमा ल्याउन लिन पठाए र उनी तिनको पली भइन् र तिनको निति एउटा छोरा जन्माइन् । तर दाऊदले गरेको कुराले परमप्रभुलाई दुःखी तुल्यायो ।

2 Samuel 12:1

¹ त्यसपछि परमप्रभुले नातानलाई दाऊदकहाँ पठाउनुभयो । उनी तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, “कुनै सहरमा दुई जना मानिस बस्ये । एक जना धनी थिए र अर्कोचाहि गरीब थिए ।

² धनी मानिसको ठुलो संख्यामा भेडाबाखा र गाईवस्तु थिए,

³ तर त्यो गरीब मानिससित भेडको एउटा पाठीबाहेक केही पनि थिएन, जसलाई त्यसले किनेर ल्याएको, र खुवाएर हुकाईको थियो । त्यो उसँग र उसका छोराछोरीसँगै हक्कर्यो । यो पाठीले उसँगै खान्थ्यो, उसैको कचौराबाट पिउँथ्यो, र उसकै काखमा सुत्थ्यो र उसको छोरीजस्तै थियो ।

⁴ एक दिन त्यो धनी मानिसको घरमा एक जना पाहुना आए, तर तिनलाई खाना दिन त्यो धनी मानिसले आफ्नो भेडाबाखा र गाईवस्तु एउटा पशु लिन पनि इच्छुक भएन । बरु, त्यसले त्यो गरीब मानिसकौ भेडाको पाठी लियो र त्यो आफ्नो पाहुनाको निम्नि पकाइदियो ।”

⁵ दाऊद त्यो धनी मानिसप्रति रिसले आगो भए र नातानसँग जङ्गिए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, त्यो मानिस जसले यसो गच्यो त्यो मारिन योग्य छ ।

⁶ त्यो पाठीको चार गुणा त्यसले फिर्ता गर्नुपर्छ किनभने त्यसले यस्तो दुष्ट कुरा गरेको छ र त्यसले गरीब मानिसमाथ कुनै दया देखाएन ।”

⁷ त्यसपछि नातानले दाऊदलाई भने, “त्यो मानिस तपाईं नै हो ! परमप्रभु इस्साएलका परमेश्वर भन्नुहुन्छ, ‘मैले तँलाई इस्साएलमाथि राजा अभिषेक गरें र मैले तँलाई शाऊलको हातबाट बचाएँ ।

⁸ मैले तँलाई तेरो मालिकको घराना र तेरो मालिकका पलीहरूलाई तेरो हातमा दिएँ । मैले तँलाई इस्साएल र यहूदाको घराना पनि दिएँ । तर त्यसले नपुगेको भए, मैले तँलाई यसको अतिरिक्त अरू धैरै कुरा दिने थिएँ ।

⁹ त्यसैले तैले परमप्रभुको दृष्टिमा जे खराब छ त्यही गरेर उहाँको आज्ञालाई किन तुच्छ ठानिस्? तैले हिती उरियाहलाई तरवारले प्रहार गरिस् र त्यसको पलीलाई तेरो आफ्नै पली हुनलाई लगेको छस् । तैले अम्मोनको फौजको तरवारले त्यसलाई मारिस् ।

¹⁰ त्यसैले अब तरवारले तेरो घरानालाई कहिल्यै छोड्ने छैन, किनभने तैले मलाई घृणा गरेको छस् र हिती उरियाहको पलीलाई तेरो आफ्नो पलीको रूपमा लिएको छस् ।”

¹¹ परमप्रभु भन्नुहुन्छ, ‘हेर, म तेरो आफ्नै घरानाबाट विपद् ल्याउने छु । तेरै आफ्नै आँखाको सामु तेरा पलीहरूलाई म लिने छु र ती तेरो छिमेकीलाई दिने छु, र दिनको उज्यालोमा त्यो तेरा पलीहरूसित सुले छ ।

¹² किनकि तैले आफ्नो पाप गोप्य रूपमा गरिस्, तर म यो सारा इस्साएलको सामु धामको उज्यालोमा गर्ने छु’ ।”

¹³ तब दाऊदले नातानलाई भने, “मैले परमप्रभुको विरुद्धमा पाप गरेको छु ।” नातानले दाऊदलाई जवाफ दिए, “परमप्रभुले तपाईंको पापलाई हटाइदिनुभएको छ । तपाईंलाई मारिने छैन ।

¹⁴ तापनि, यो कामद्वारा तपाईंले परमप्रभुलाई तुच्छ तुल्याउनुभएको हुनाले, तपाईंबाट जन्मने बालकचाहिँ निश्चय नै मार्नेछ ।”

¹⁵ त्यसपछि नातान विदा भए र घर गए । उरियाहको पलीले दाऊदबाट जन्माएको बालकलाई परमप्रभुले प्रहार गर्नुभयो र त्यो गम्भीर बिरामी भयो ।

¹⁶ दाऊदले त्यो केटाको निम्ति परमप्रभुसँग बिन्ती गरे । दाऊद उपवास बसे र भित्र गए र रातभरि भुईमा पाल्टिरहे ।

¹⁷ तिनका घरानाका ठुलाहरू उठे र तिनलाई भुईबाट उठाउन तिनको छेउमा खडा भए, तर तिनी उठेनन् र तिनले तिनीहरूसँग केही पनि खाएनन् ।

¹⁸ सातौं दिनमा त्यो बालक मन्यो । त्यो बालक मन्यो भनेर दाऊदका सेवकहरूले तिनलाई भन डराए, किनकि तिनीहरूले भने, “हेर्नुहोस्, त्यो बालक जीवित हुँदा हामीले उहाँसित बोल्यौं र उहाँले हाम्रा कुरा सुन्नुभएन । हामीले त्यो बालक मन्यो भन्यौं भने, उहाँले आफूलाई के गर्नुहोला?”

¹⁹ तर जब दाऊदले आफ्ना सेवकहरूले आपसमा कानेखुसी गरिरहेको देखे, तब बालक मरेछ भनी दाऊदले थाहा पाए । तिनले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, “के त्यो बालक मन्यो?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “त्यो मन्यो ।”

²⁰ तब दाऊद भुईबाट उठे र आफू नुहाए, आफूलाई तेल घसे र आफ्ना लुगा फेरे । तिनी परमप्रभुको पवित्र वासस्थानमा गए र यहाँ आराधना गरे र त्यसपछि आफ्नो दरबारमा फर्केर आए । तिनले खाने कुराहरू मागेपछि, तिनीहरूले खाने कुरा दिए र तिनले खाए ।

²¹ तब तिनका सेवकहरूले तिनलाई भने, “तपाईंले किन यसो गर्नुभएको छ? त्यो बालक जिउँदो हुँदा तपाईं उपवास बस्नुभयो र रुनुभयो, तर जब बालक मन्यो, तब तपाईं उठनुभयो र खानुभयो ।”

²² दाऊदले जवाफ दिए, “बालक जीवित हुँदा म उपवास बसें र रोएँ । मैले भनें, ‘कसले जान्दछ कतै परमप्रभु अनुग्रही हुनुहने छ ताकि बालक बाँच सकोस?’”

²³ तर अब त्यो मन्यो, त्यसैले म किन उपवास बस्ने? के म त्यसलाई फेरि फर्काएर ल्याउन सक्छु र? म त्यसकहाँ जाने छु, तर त्यो मकहाँ फर्केर आउने छैन ।”

²⁴ दाऊदले आफ्नी पली बतशेबालाई सान्त्वना दिए र उनकहाँ गए र उनीसँग सुते । पछि उनले एउटा छोरा जन्माइन् र त्यो बालकको नाउँ सोलोमन राखियो । परमप्रभुले त्यसलाई प्रेम गर्नुभयो

²⁵ र तिनको नाउँ यददीयाह राष्ट्र भनी उहाँले नातान अगमवक्ताद्वारा सन्देश पठाउनुभयो, किनभने परमप्रभुले तिनलाई प्रेम गर्नुभयो ।

²⁶ यति बेला योआबले अम्मोनीहरूको रब्बाको विरुद्ध युद्ध गरे र तिनले राजकीय सहर कब्जा गरे ।

²⁷ त्यसैले योआबले दाऊदकहाँ दूतहरू पठाए र भने, “मैले रब्बाको विरुद्धमा युद्ध लडेको छु र मैले सहरको पानीको आपुर्तिलाई कब्जा गरेको छु ।

²⁸ यसकारण बाँकी फौजलाई भेला गर्नुहोस् र यो सहर विरुद्ध छ आउनी हाल्नुहोस् र यसलाई कब्जा गर्नुहोस्, किनकि मैले त्यो सहर लिएँ भने, त्यसलाई मेरो नाउँ दिइने छ ।

²⁹ त्यसैले दाऊदले सबै फौजलाई एकसाथ भेला गरे र रब्बातिर गए । तिनले त्यो सहरको विरुद्ध युद्ध लडे र त्यो कब्जा गरे ।

³⁰ दाऊदले तिनीहरूका राजाको शिरबाट शिरपेच लिए, यसको तौल एक तोडा सुन थियो, र त्यसमा बहुमूल्य पत्थरहरू थिए । त्यो शिरपेच दाऊदको आफै शिरमा लगाइयो । त्यसपछि तिनले त्यस सहरको लुटका मालहरू ठुलो मात्रामा लिएर आए ।

³¹ तिनले त्यस सहरमा भएका मानिसहरूलाई लिएर आए, र तिनीहरूलाई आराहरू, फलामको हतियारको र बन्चरोको कामहरू गर्न बाध्य पारे । तिनले उनीहरूलाई इँटको भट्टाहरूमा काम गर्न लगाए । दाऊदले अम्मोनका मानिसहरूका सबै सहरलाई यो श्रमको काम गर्न लगाए । तब दाऊद र सबै फौज यस्तैम फर्के ।

2 Samuel 13:1

¹ यसपछि यस्तो भयो, दाऊदका छोरा अमनोन आफ्नी सुन्दरी झट्केली बहिनी तामारप्रति धेरै आकर्षित भए, जो दाऊदका अर्को छोरा अबशालोमकी आफ्नै बहिनी थिइन् ।

² अमनोन यति निराश भए कि आफ्नी बहिनी तामारको कारणले तिनी बिरामी परे । उनी कन्या थिइन् र यसैले उनलाई कुनै कुरा गर्न अमनोनलाई असम्भवजस्तै भयो ।

³ तर अमनोनका एक जना मित्र थिए जसको नाम योनादाब थियो । तिनी दाऊदका दाजु शिमाहका छोरा थिए । योनादाब साहै धूर्त मानिस थिए ।

⁴ योनादाबले अमनोनलाई भने, 'ए राजकुमार, तिमी किन हरेक बिहान निराश हुन्छौ? के तिमी मलाई भन्दैनौ?' यसैले अमनोनले तिनलाई जवाफ दिए, "मेरो भाइ अबशालोमकी बहिनी तामारलाई म प्रेम गर्दू ।"

⁵ तब योनादाबले तिनलाई भने, "आफ्नो ओच्यान सुतिराख र बिरामी भएको बहाना गरे । जब तिमो बुबाले तिमीलाई हेर्न आउँछन्, तब उनलाई भन, 'कृपया मलाई केही खाने कुरा दिन र मेरो सामु ती पकाउन कृपया मेरी बहिनी तामारलाई पठाइदिनुहोस्, ताकि म त्यो हेर्न सकूँ र त्यो उनको हातबाट खान सकूँ ।"

⁶ यसैले अमनोन पल्टिबसे र बिरामी भएको बहाना गरे । जब राजा तिनलाई हेर्न आए, तब अमनोनले राजालाई भने, "कृपया, मेरी बहिनी तामारलाई मेरो बिरामीपनको निम्नि मेरो सामु खाना बनाउन पठाइदिनुहोस्, ताकि म उनको हातबाट खान सकूँ ।"

⁷ अनि दाऊदले आफ्नो दरबारमा तमारलाई खबर पठाए, "अहिले तिमो दाजु अमनोनको घरमा जाऊ र तिनको निम्नि खाना तयार पारिदेउ ।"

⁸ यसैले तामार आफ्नो दाजु अमनोनको घरमा गइन् जहाँ तिनी पल्टिरहेका थिए । उनले पिठो लिइन् र तिनले देख्ने गरी पिठो मुछिन् र उनले रोटी पकाइन् ।

⁹ उनले तावा लिइन् र तिनलाई रोटी दिइन्, तर तिनले खान इन्कार गरे । यसपछि अमनोनले त्यहाँ भएका अरूलाई भने,

"हरेकलाई बाहिर, मबाट टाढा पठाऊ ।" यसैले हरेक व्यक्ति बाहिर गए ।

¹⁰ यसैले अमनोनले तामारलाई भने, "खाना मेरो कोठामा ल्याऊ ताकि म तिमो हातबाट खान सकूँ ।" यसैले आफूले बनाएको रोटी तामारले लिइन् र त्यो तिनका दाजु अमनोनको कोठाभित्र लगिदिइन् ।

¹¹ जब उनले तिनकहाँ खाना ल्याएकी थिइन्, तब तिनले उनको हात समाते र उनलाई भने, 'मेरी बहिनी, आऊ, मसँग सुत ।'

¹² उनले तिनलाई जवाफ दिइन्, "होइन, मेरो दाजु, मलाई कर नलगाउनुहोस्, किनकि इस्पाएलमा यस्तो कुनै कुरा गर्नुहुँदैन । यस्तो धोर दुष्ट कुरा नगर्नुहोस् ।"

¹³ मैले आफ्नो लाजबाट कसरी मुक्त हुन सकछु र? तपाईंको बारेमा नि? तपाईं इस्पाएलमा एक जना मूर्खजस्तै हुनुहुने छ । अब कृपया राजासँग कुरा गर्नुहोस्, किनकि उहाँले मलाई तपाईंबाट अलग गर्नुहुन्न ।"

¹⁴ तापनि अमनोनले उनको कुरा सुनेनन् । तिनी तामारभन्दा बलिया भएका हुनाले, तिनले उनलाई समाते र तिनी उनीसित सुते ।

¹⁵ यसपछि अमनोनले तामारलाई अत्यान्तै घृणा गरे । तिनले उनलाई इच्छा गरेकोभन्दा पनि धेरै घृणा तिनले उनलाई गरे । अमनोनले उनलाई भने, "उठ र जा ।"

¹⁶ तर उनले तिनलाई जवाफ दिइन्, "होइन! मलाई निकाल्ने कुरा त ठुलो दुष्टता हो जुन तपाईंले मलाई गर्नुभएको कुराभन्दा पनि इन् खराब कुरा हो ।" तर अमनोनले उनको कुरा सुनेनन् ।

¹⁷ बरु, तिनले आफ्नो व्यक्तिगत सेवकलाई बोलाए र भने, "यो स्त्रीलाई मबाट हटाओ र यसलाई निकालेपछि ढोका बन्द गरिदेओ ।"

¹⁸ तब तिनको सेवकले उनलाई बाहिर ल्यायो र उनलाई निकालेपछि ढोका बन्द गरिदियो । तामारले धेरै बुट्टादार लुगा

लगाइरहेकी थिइन् किनभने राजाका कन्या छोरीहरूले त्यसरी लगाउँछन् ।

¹⁹ तामारले आफ्नो टाउकोमा खरानी हालिन् र आफ्नो लुगा च्यातिन् । उनले आफ्नो हात शिरमाथि राखिन् र उनी ठुलो सोरले रुँदै हिँडेर गइन् ।

²⁰ उनका दाजु अब्शालोमले उनलाई भने, “के तिम्रो दाजु अमनोन तिमीसँगे थिए? मेरी बहिनी, अब चूपचाप बस । तिनी तिम्रै दाजु हुन् । यस कुरालाई मनमा नलेऊ ।” त्यसैले तामार आफ्नो दाजुको घरमा एकलै बसिन् ।

²¹ तर जब राजा दाऊदले यी सबै कुरा सुने, तब तिनी रिसले चुर भए ।

²² अब्शालोमले अमनोनलाई केही पनि भनेनन्, किनकि तिनले आफ्नो बहिनीलाई जे गरेका थिए र तिनले जसरी आफ्नो बहिनी तामारलाई अपमान गरेका थिए, त्यसको निम्ति अब्शालोमले तिनलाई घुणा गरे ।

²³ पुरा दुई वर्षपछि यस्तो भयो, अब्शालोमले एफ्राइम नजिकै रहेको बालहासोरमा भेडको ऊन कत्रिए र अब्शालोमले राजाका सबै छोरालाई निमन्त्रणा दिए ।

²⁴ अब्शालोम राजाकहाँ गएर भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंको दासले भेडाको ऊन कत्रन लगेको छ । कृपया, राजा र उहाँका सेवकहरू हजुरका दासकहाँ सवारी होस् ।”

²⁵ राजाले अब्शालोमलाई जवाफ दिए, “होइन, मेरो छोरो, हामी सबै जना जानुहुँदैन किनभने तिम्रो निम्ति हामी बोझ हुन्छौं ।” अब्शालोमले राजालाई बिन्ती गरे, तर तिनी गएनन् । बरु तिनले उनलाई आशिष दिए ।

²⁶ तब अब्शालोमले भने, “होइन भने, मेरो दाजु अमनोनलाई मसँग जान दिनुहोस् ।” राजाले उनलाई भने, “अमनोन तिमीसँग किन जाने नि?”

²⁷ अब्शालोमले दाऊदलाई कर गरे, र तिनले अमनोन र सबै राजकुमारलाई उनीसित जान दिए ।

²⁸ अब्शालोमले उनका सेवकहरूलाई यसो भनेर आदेश दिए, “ध्यानपूर्वक सुन । जब अमनोनलाई मद्यले असर गर्न थाल्छ र जब म तिमीहरूलाई भन्छु, ‘अमनोनलाई आक्रमण गर,’ तब त्यसलाई मार । नडराऊ । के तिमीहरूलाई मैले आज्ञा गरेको होइन र? साहसी र आँटिलो होओ?”

²⁹ त्यसैले अब्शालोमका सेवकहरूले उनले आज्ञा गरेबमोजिम नै अमनोनलाई गरे । तब सबै राजकुमार उठे र सबैले आ-आफ्नो कच्चर चढे र भागे ।

³⁰ यसैले यस्तो भयो, जब तिनीहरू बाटोमै थिए, तब दाऊदकहाँ यसो भन्ने खबर आयो, “अब्शालोमले सबै राजकुमारलाई मरेका छन् र त्यहाँ एक जना पनि बाँचेका छैनन् ।”

³¹ त्यसपछि राजा उठे र आफ्नो लुगा च्याते र भुईमा पसारो परे । तिनका सबै सेवकले पनि आआफ्ना लुगा च्याते र छेउमा खडा भए ।

³² दाऊदका दाजु शिमाहका छोरा योनादाबले जवाफ दिए र भने, ‘तिनीहरूले सबै जवानलाई मारेका छन् भनेका कुरामा मेरा मालिकले विश्वास नगर्नुहोस्, किनकि अमनोन मात्र मरेका छन् । अमनोनले अब्शालोमकी बहिनी तामारलाई दुर्ब्यवहार गरेकै दिनदेखि तिनले यो योजना बनाएका छन् ।’

³³ यसकरण मेरो मालिक राजाले यो खबरलाई राजाका सबै छोराहरू मरेका छन् भनी विश्वास गर्नको निम्ति मनमा नलिनुहोस्, किनकि अमनोन मात्र मरेका छन् ।”

³⁴ अब्शालोम भागे । रक्षक भएका एक जना सेवकले हेरै र आफ्नो पश्चिमतिरको पहाडको बाटोमा धेरै जना मानिस आइरहेको देखे ।

³⁵ तब योनादाबले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, राजकुमारहरू आउँदै छन् । यो तपाईंको दासले भनेजस्तै हो ।”

³⁶ अनि यस्तो भयो, जब तिनले बोलिसके तब राजकुमारहरू आइपुगे र ठुलो सोर गरे र रोए । राजा र तिनका सेवकहरू पनि धुरुधुरु रोए ।

³⁷ तर अब्शालोम भागे र गशूरका राजा अम्मीहूदका छोरा तल्मैकहाँ गए । दाऊदले आफ्नो छोराको निम्ति हरेक दिन विलाप गरे ।

³⁸ यसैले अब्शालोम भागे र गशूरमा गए, जहाँ तिनी तीन वर्षसम्म बसे ।

³⁹ दाऊद राजाको मनले अब्शालोमलाई भेट्न जाने तीव्र इच्छा गन्यो, किनकि तिनी अमनोन र उनको मृत्युको बारेमा सान्त्वना पाएका थिए ।

2 Samuel 14:1

¹ राजाको हृदयमा अब्शालोमलाई भेट्ने इच्छा जागेछ भनी सरूप्याहका छोरा योआबले बुझे ।

² योआबले तकोमा खबर पठाए र एउटा बुद्धिमानी स्त्रीलाई तिनीकहाँ ल्पाउन लगाए । तिनले उनलाई भने, “कृपया तिमी शोकमा परेको बहाना गर र शोकको लुगा लगाऊ । आफूलाई तेल नलगाऊ, तर मरेको मानिसको निम्ति लामो समयदेखि शोकमा परेकी स्त्रीजस्तो होऊ ।

³ अनि राजाकहाँ जाऊ र तिनलाई मैले बताएको कुरामा बारेमा बताऊ ।” यसरी उनले राजालाई भन्नुपर्ने कुरा योआबले उनलाई भने ।

⁴ तकोकी ती स्त्रीले राजासँग कुरा गर्दा, उनले आफ्नो अनुहार भुईमा घोष्टो पारिन् र भनिन्, “हे महाराजा, मलाई सहायता गर्नुहोस् ।”

⁵ राजाले उनलाई भने, “के खराबी भयो ?” उनले जवाफ दिइन्, “सत्य कुराचहिं म एउटी विधवा हुँ र मेरा पति मरिसकेका छन् ।

⁶ म तपाईंको दासीका दुई जना छोरा थिए र तिनीहरू खेतमा एक-आपसमा झगडा गरे र तिनीहरूलाई छुट्टाउने त्यहाव कोही पनि थिएन । एउटाले अर्कोलाई प्रहार गन्यो र त्यसलाई मान्यो ।

⁷ सारा कुल नै तपाईंको दासीको विरुद्धमा उठेका छन् र तिनीहरू भन्छन्, ‘आफ्नो भाइलाई प्रहार गर्ने मानिसलाई

हाम्रो हातमा सुम्प, ताकि त्यसले मारेको आफ्नो भाइको जीवनको निम्ति मूल्य चुकाउन हामी त्यसलाई मार्न सकौँ ।’ यसरी तिनीहरूले उत्तराधिकार पनि नष्ट पार्ने छन् । यसरी मैले छोडेको बलिरहेको भुङ्गोलाई तिनीहरूले निभाउने छन् र तिनीहरूले मेरो पतिको निम्ति पृथ्वीको सहतमा न नाम न त सन्तान नै छोड्ने छन् ।

⁸ राजाले ती स्त्रीलाई भने, “आफ्नो घर जाऊ र तिम्रो निम्ति केही कुरा गर्न म आदेश दिने छु ।”

⁹ तकोकी महिलाले राजालाई जवाफ दिइन्, “हे मेरो मालिक महाराजा, सारा दोष म र मेरो पिताको घरानामाथि परोस् । महाराजा र उहाँको सिंहासन दोषरहित होस् ।

¹⁰ राजाले जवाफ दिए, “कसैले तिमीलाई कुनै कुरा भन्यो भने त्यसलाई मकहाँ लेऊ र त्यसले तिमीलाई फैरि छुने छैन ।”

¹¹ उनले भनिन्, “महाराजाले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरलाई सम्झनुभएको होस्, ताकि रगतको बदला लिनेले अब उसो नाश गर्ने छैन ताकि तिनीहरूले मेरो छोरालाई नाश गर्ने छैनन् । राजाले जवाफ दिए, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ, तिम्रो छोराको शिरको एउटा कपाल पनि भुईमा खस्ते छैन ।

¹² अनि ती स्त्रीले भनिन्, “कृपया आफ्नो दासीलाई महाराजासँग अरू एउटा कुरा गर्न दिनुहोस् ।” तिनले भने, “भन ।”

¹³ त्यसैले ती स्त्रीले भनिन्, “तपाईंले परमेश्वरका मानिसहरूका विरुद्धमा किन यस्तो कुरा गर्नुभएको छ ? राजाले यसो भन्नुहुँदा उहाँ कुनै दोषी व्यक्तिजस्तै हुनुहुन्छ, किनभने राजाले आफ्नो निर्वासित छोरालाई फिर्ता ल्पाइनुभएको छैन ।

¹⁴ किनकि हामी सबै नै मर्नुपर्छ र हामी जमिनमा पोखिएको पानीजस्तै छौं, जसलाई फेरि जम्मा पार्न सकिन्दैन । तर परमेश्वरल जीवन लिनुहुने छैन । बरु, उहाँले धपाइएकाहरूलाई पुनर्स्थापना गर्ने कुनै उपाय खोज्नुहुन्छ ।

¹⁵ अब यो देखेर म मेरो मालिक राजासँग यो कुरा गर्न आएको छु, किनभने मानिसहरूले मलाई भयभीत तुल्याएका छन् । तपाईंको दासीले मनमनै भनिन्, ‘म अब महाराजासित कुरा

गर्ने छु । सायद महाराजाले आफ्नो दासीको बन्ती पुरा गरिदिनुहुने छ ।

¹⁶ सायद महाराजाले मेरो बिन्ती सुनुहुने छ र परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको उत्तराधिकारबाट म र मेरो छोरोलाई नष्ट पार्ने मानिसहरूको हातबाट मुक्त गर्नुहुने छ ।'

¹⁷ त्यसपछि तपाईंकी दासीले प्रार्थना गरिन्, 'हे परमप्रभु, मेरो मालिक महाराजाका वचनले मलाई मुक्त गर्नुभएको होस, किनकि मेरो मालिक असल र खराब छुट्याउनला परमेश्वरको स्वर्गदूतजस्तै हुनुहुन्छ ।' परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर तपाईंसँग हुनुभएको होस ।'

¹⁸ अनि राजाले जवाफ दिए र ती स्त्रीलाई भने, "मैले तिमीलाई सोधे कुनै पनि कुरा मबाट नलुकाऊ ।" ती स्त्रीले जवाफ दिइन्, "हे मेरा मालिक महाराजा भन्होस् ।"

¹⁹ राजाले भने, "के यी सबै कुराको पछाडी योआबको हात छैन र?" ती स्त्रीले जवाफ दिइन्, "जस्तो तपाईं मेरो मालिक महाराजा जीवित हुनुहुन्छ, मेरो मालिक महाराजाले भन्नुभएको कुराबाट कोही पनि दाया वा बाँया लाग्न सक्दैन । तपाईंकी दासीले बोलेको यी कुराहरू भन मलाई आज्ञा गर्ने र बताउने तपाईंको दास योआब नैथिए ।

²⁰ तपाईंको दास योआबले जे भइरहेको छ त्यसको प्रवाहलाई परिवर्तन गर्न यसो गरेका हुन् । मेरो मालिक परमेश्वरको स्वर्गदूतजस्तै बुद्धिमान हुनुहुन्छ र मुलुकमा भइरहेका हरेक कुरा जानुहुन्छ ।"

²¹ राजाले योआबलाई भने, "हेर, म यो गर्ने छु । तब जाऊ र त्यो जवान अब्शालोमलाई फर्काएर ल्याऊ ।"

²² त्यसैले योआबले राजाप्रति आदर र कृतज्ञता प्रकट गर्न भुईमा घोष्टो परे । योआबले भने, "राजाले आफ्नो दासको बिन्ती पुरा गर्नुभएकोमा मैले मेरा मालिक महाराजा तपाईंको दृष्टिमा निगाह पाएको छु भनी मैले आज थाहा पायो ।"

²³ त्यसैले योआब उठे, गशूरमा गए र अब्शालोमलाई यस्तूलेममा फिर्ता ल्याए ।

²⁴ राजाले भने, "ऊ आफ्नै गरमा फर्कोस, तर उसले मेरो मुख हेर्न नआओस् ।" त्यसैले अब्शालोम आफ्नै घरमा गए तर राजाको मुख देखेनन् ।

²⁵ सारा इसाएलमा नै आफ्नो सुन्दरताको निम्ति प्रशंसा गरिएको व्यक्ति अब्शालोमभन्दा अरू थिएन । तिनको शिरदेखि पाउसम्म नै तिनमा कुनै खोट थिएन ।

²⁶ जब तिनले हरेक वर्षको अन्तमा गहौं भएको हुनाले आफ्नो कपाल काटथे, तब तिनले आफ्नो कपाल तौलन्थे । यो लगभग दुई सय शेर्केल हुन्थो, जसलाई राजाको मानक अनुसारको तौलद्वारा नापिएर्थ्यो ।

²⁷ अब्शालोमका तीन छोरा र एक छोरी थिए, जसको नाउँ तामार थियो । तिनी सुन्दरी महिला थिइन ।

²⁸ अब्शालोम राजाको मुख नहेरिकन नै पुरा दुई वर्ष यस्तूलेममा बसे ।

²⁹ त्यसपछि अब्शालोमले आफूलाई राजाकहाँ पठाउनलाई योआबलाई बोलाए, तर योआब तिनीकहाँ आएनन् । यसैले अब्शालोमले दोस्रो पटक खबर पठाए, तर योआब अझै आएनन् ।

³⁰ त्यसैले अब्शालोमले आफ्ना सेवकहरूलाई भने, "हेर, योआबको खेत मेरो खतको छेउमै छ र त्यहाँ उसको जौ छ । जाऊ र त्यसलाई आगो लगाइदेउ ।" अनि अब्शालोमका सेवकहरूले त्यो खेतमा आगो लगाइदिए ।

³¹ अनि योआब उठे र अब्शालोमको घरमा तिनीकहाँ आए र तिनलाई भने, "तिमा सेवकहरूले मेरो खेतमा किन आगो लगाइदिएका छन्?"

³² अब्शालोमले योआबलाई जवाफ दिए, "हेर, मैले तिमीकहाँ यसो भनेर खबर पठाएँ, 'यहाँ आऊ, ताकि तिमीलाई राजाकहाँ म यसो भन्नलाई पठाउन सक्नु' । 'म गशूरबाट किन आँ? मलाई त अझै त्यहाँ हुनुनै असल हुन्छ । यसकारण अब म राजाको मुख हेर्न पाऊँ र म दोषी छु भने तिनले नै मलाई मारन् ।'"

³³ त्यसैले योआब राजाकहाँ गए र तिनलाई भने। जब राजाले अब्शालोमलाई बोलाए, तब तिनी राजाकहाँ आए र राजाको सामु भुईमा निहुरिए र राजाले अब्शालोमलाई चुम्बन गरे।

2 Samuel 15:1

¹ यसपछि यस्तो भयो, अब्शालोमले आफ्नो निन्दि एउटा रथ र घोडाहरू र आफ्नो अगिअगि दौडिनलाई पचास जना मानिस तयार पारे।

² अब्शालोम बिहान सबैरै उठ्थे र सहरको ढोकातिर जाने बाटोमा खडा हुन्थे। जब कोही विवाद भएका व्यक्ति न्यायको निम्ति राजाकहाँ आउँथ्यो, तब अब्शालोमले त्यसलाई बोलाउँथे र भन्थे, “तपाईं कुन सहरबाट आउनुभएको हो?” अनि त्यो मानिसले जवाफ दिन्थ्यो, “तपाईंको दास इसाएलको एउटा कुलबाट हो।”

³ त्यसैले अब्शालोमले त्यसलाई भन्थे, “हेर्नुहोस्, तपाईंको मुद्दा असल र ठिक छ तर तपाईंको मुद्दा हेर्नेलाई राजाले कसैले शक्ति दिनुभएको छैन।”

⁴ अब्शालोमले थप्ये, “मलाई यस देशको न्यायकर्ता बनाइदिएको भए हुन्थ्यो, ताकि कुनै पनि मुद्दा वा झगडा भएका हरेक मानिस मकहाँ आउथ्यो र म त्यसलाई न्याय दिलाउँथे।”

⁵ यसैले यस्तो भयो, जब कुनै पनि मानिस अब्शालोमलाई आदर गर्न आउँथ्यो, तब अब्शालोमले आफ्नो हात काँधमा राख्ये र त्यसलाई अङ्गालो हाल्ये र त्यसलाई चुम्बन गर्थे।

⁶ राजाकहाँ न्यायको निम्ति आउने सबै इसाएलसित अब्शालोमले यसरी नै व्यवहार गरे। यसरी अब्शालोमले इसाएलका मानिसहरूका हृदय चोरे।

⁷ चार वर्षको अन्तिर यस्तो भयो कि अब्शालोमले राजालाई भने, “कृपया, मैले हेब्रोनका परमप्रभुलाई गरेको भाकल पुरा गर्न मलाई जान दिनुहोस्।”

⁸ किनकि तपाईंको दासले अरामको गशूरमा बस्दा यसो भनेर एउटा भाकल गरें, “परमप्रभुले मलाई यरूशलेममा ल्याउनुभयो भने, म परमप्रभुको आराधना गर्ने छु।”

⁹ त्यसैले राजाले उनलाई भने, “शान्तिसित जाऊ।” यसैले अब्शालोम उठे र हेब्रोनमा गए।

¹⁰ तर अब्शालोमले इसाएलका सबै कुलमा यसो भनेर जासुसहरू पठाए, “तिमीहरूले तुरहीको आवाज सुन्ने बित्तिकै, तिमीहरूले यसो भन्नू “हेब्रोनमा अबशालोम राजा हुनुभयो।”

¹¹ अब्शालोमसँगै यरूशलेमका दुई सय जना मानिस गए जसले निमन्त्रणा पाएका थिए। अब्शालोमले योजना गरेका कुनै कुरा पनि थाहा नपाई तिनीहरू आफ्नो अज्ञानतामा गए।

¹² अब्शालोमले बलिदान चाढाउँदा, उनले गिलोका अहीतोपेललाई पनि बोलाए। तिनी दाऊदका सल्लाहकार थिए। अब्शालोमको षड्यान्त्र प्रबल थियो, किनकि अब्शालोमको पछि लाग्ने मानिसहरूका सङ्ख्या निरन्तर बढ्दै थियो।

¹³ दाऊदकहाँ एक जना दूत यसो भन्दै आए, “इसाएलका मानिसहरूका हृदयहरू अब्शालोमतिर लागेको छ।”

¹⁴ त्यसैले दाऊदले आफूसँग यरूशलेममा भएका आफ्ना सबै सेवकलाई भने, “उठ र हामी भागौ नन्त्रता हामी कोही पनि अब्शालोमबाट बाँच्ने छैनौं। तुरुन्तै जानलाई तयार होओ, नन्त्रता त्यसले हामीलाई चाँडै आक्रमण गर्ने छ र त्यसले हामीमाथि विपद् ल्याउने छ र तरवारले यो सहरलाई आक्रमण गर्ने छ।”

¹⁵ राजाका सेवकहरूले राजालाई भने, “हेर्नुहोस्, तपाईंका दासहरू हाम्रो मालिक महाराजाले जे भन्नुहुन्छ सो गर्न तयार छन्।”

¹⁶ राजा र तिनका सबै परिवार तिनीसितै विदा भए, तर दरबारको रेखदेख गर्न दश जना उपपलीलाई राजाले छोडिराखे।

¹⁷ राजा र तिनीसँग भएका सबै मानिस बाहिर गएपछि, तिनीहरू अन्तिम घरमा रोकिए।

¹⁸ तिनका सबै फौज तिनीसँगै हिंडे र सबै करेतीहरू, पेलेथीहरू र गित्तीहरू गरी गातबाट तिनलाई पछ्याउने छ सय जना मानिसहरू तिनको अगिअगि गए ।

¹⁹ तब राजाले गित्ती इत्तैलाई भने, “तिमी किन हामीसँग आउँछौ? फर्क र राजासँगै बस, किनकि तिमी परदेशी र निवासित छौ । तिम्रो आफ्नै ठाउँमा फर्क ।

²⁰ किनकि तिमी भर्खर मात्र आएका हौ । तिमीलाई हामीसँगै भैंतारिन म किन लगाउछु र? म कहाँ जाँदै छु भन्ने मलाई नै थाहा छैन । त्यसैले फर्क र तिम्रा गाउँले मित्रहरूलाई फर्काएर लैजाऊ । बफदारीता र विश्वासनीयता तिमीसँगै रहोस् ।”

²¹ तर इत्तैले राजालाई जवाफ दिए र भने, “जस्तो परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ र जस्तो मेरो मालिक महाराजा जीवित हुनुहुन्छ, मन वा बाँचे जेसुकै परोस् हजुको दास मेरो मालिक महाराजा जुन ठाउँमा जहाँ जानुहुन्छ त्यही नै जाने छ ।”

²² त्यसैले दाऊदले इत्तैलाई भने, “अगि बढ, हामी निरन्तर बस !” त्यसैले गित्ती इत्तै राजा, तिनका सबै मानिस र सबै परिवार सँगसँगै हिंडे ।

²³ राजाले किद्रोनको बेसी तर्दा देशभरिका सबै मानिस धुरुधुरु रोए र सबै मानिस पनि राजासँगै पारि तरे । सबै मानिस उजाडस्थान जाने बाटोसम्म गए ।

²⁴ परमेश्वरको करारको सन्दुक बोक्ने सबै लेवीसहित सादोक पनि थिए । तिनीहरूले परमेश्वरको सन्दुकलाई भुईमा राखे र त्यसपछि अबियाथार तिनीहरूसँगै सहभागी भए । सबै मानिस सहरबाट बाहिर नआएसम्म तिनीहरूले पर्खे ।

²⁵ राजाले सादोकलाई भने, “परमेश्वरको सन्दुकलाई सहरमा नै फर्काएर लेजाऊ । मैले परमप्रभुको दण्डिमा निगाह पाएँ भने, उहाँले मलाई यहाँ फर्काएर ल्याउनुहुने छ र सन्दुक र उहाँ बस्नुहुने ठाउँ मलाई फेरि देखाउनुहुने छ ।

²⁶ तर उहाँले यसो भनुहुन्छ भने, ‘ताँसँग म प्रश्नन्छैन,’ हेर, म यहाँ छु, उहाँलाई जे असल छ सो उहाँले मलाई गर्नुभएको होस् ।”

²⁷ राजाले सादोक पुजारीलाई यसो पनि भने, “के तिमी दर्शी होइनौ? सहरमा शान्तिसँग फर्क र तिम्रा दुई छोरा, तिम्रा छोरा अहीमास र अबियाथारका छोरा जोनाथन तिम्रो साथमा छन् ।

²⁸ हेर, मलाई जानकारी दिनलाई तिमीबाट खबर नआएसम्म म अराबाको जँधारहरूमा पर्खिने छु ।”

²⁹ त्यसैले सादोक र अबियाथारले परमेश्वरको सन्दुक यरूशलेममा नै फिर्ता ल्याए र तिनीहरू त्यही बसे ।

³⁰ तर दाऊद खाली खुट्टाले हिंडेर रुँदै जैतूनको डाँडाको उकालो चढे र तिनले आफ्नो शिर ढाकेका थिए । तिनीसँग भएका हरेक मानिसले आआफ्ना शिर ढाके र तिनीहरू रुँदै माथि उकालो चढे ।

³¹ कसैले दाऊदलाई भन्यो, “अहीतोपेल अब्शालोमसँगै षड्यान्त गर्नेहरूसित छ ।” त्यसैले दाऊदले प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, कृपा गरी, अहीतोपेलको सल्लाहलाई मूर्खतामा परिणत गर्नुहोस् ।”

³² यस्तो भयो, जब दाऊद बाटोको टाकुरामा आइपुगे जहाँ परमेश्वरको आराधना गरिर्थ्यो, तब अरकी हुशै आफ्नो लुगा च्यातेर शिरमा धुलो छरेर दाऊदलाई भेट्न आए, ।

³³ दाऊदले तिनलाई भने, ‘तिमी मसँग गयौ भने, तिमी मेरो निम्ति बोझ बने छौ ।

³⁴ तर तिमी सहरमा फर्केर गयौ र अब्शालोमलाई यसो भन्यौ भने, ‘जसरी म विगतमा हजुरका बुबाको सेवक भएँ त्यसरी नै, हे महाराजा, म हजुरको दास हुने छु,’ तब तिमीले मेरो खातिर अहीतोपेलको सल्लाहलाई गोलमाल पार्नेछौ ।

³⁵ के तिमीसँग सादोक पुजारी र अबियाथार हुने छैनन् र? त्यसैले तिमीले दरबारमा राजाबाट जे-जे सुन्छौ सो कुरा तिमीले पुजारी सादोक र अबियाथारलाई भन्नुपर्छ ।

³⁶ हेर, तिनीहरूका साथमा तिनीहरूका दुई छोरा सादोकका छोरा अहीमास र अबियाथारका छोरा जोनाथन छन् । तिमीले सुनेका सबै कुरा तिमीले तिनीहरूको माध्यामद्वारा मकहाँ पठाउन् ।”

³⁷ त्यसैले अब्शालोम सहरभित्र आइपुगेर यरूशलेम प्रवेश गर्दा दाऊदका मित्र हूशै आए ।

2 Samuel 16:1

¹ दाऊद डाँडाको चुचुरोबाट अलिकति पर पुग्दा, मपीबोशेतको नोकर सीबा केही गधाहरू जीन-काठी कसेर दाऊदलाई भेट्न आए । तिनमा दुई सयवटा रोटी, एक सय झुप्पा किसमिस, नेभारा एक सय झुप्पा र एक मशक दाखमद्य थिए ।

² राजाले सीबालाई भने, “तिमीले यी कुरा किन लिएर आयौ?” सीबाले जवाफ दिए, “गधाहरू राजाका घरानालाई सवार हुन, रोटी र नेभाराका डल्लाहरू तपाईंका मानिसहरूले खान र दाखमद्यचाहि उजाडस्थानमा मूर्छित हुनेहरूका लागि पिउनलाई हुन् ।”

³ राजले भने, “त्यसो भए, तिम्रो मालिको नाति कहाँ छ?” सीबाले राजालाई जवाफ दिए, “हेर्नुहोस, उनी यरूशलेममा नै बसेका छन्, किनकि, उनले भने, ‘इसाएलको घरानाले आज मेरो बुबाको राज्य मलाई पुनर्स्थापना गर्ने छन्’ ।”

⁴ तब राजाले सीबालाई भने, “हेर, मपीबोशेतको अधीनमा भएका सबै कुरा अब तिम्रो भयो ।” सीबाले जवाफ दिए, “हे मेरो मालिक महाराजा म नग्रतासाथ हजुरको सामु निहुरिन्छु । मैले हजुरको वृष्टिमा निगाह पाउन सकौँ ।”

⁵ जब दाऊद राजा बहुरीमको नजिक पुगे, त्यहाँबाट एक जना मानिस शाऊलको कुलको गेराका छोरा शिमी आयो । ऊ हिंडौ गर्दा उसले सरादै गयो ।

⁶ राजाको दाया र बायातिर फौजहरू र अङ्गरक्षकहरू भए तापनि उसले दाऊदलाई र राजाका अधिकारीहरूलाई ढङ्गाले हान्यो ।

⁷ शिमीले यसरी सरापे, “गइहाल, यहाँबाट निस्की जा, तँ दुष्ट, तँ रक्तपात गर्ने मानिस !

⁸ तैले शाऊलको घरानाभित्र बगाएको रगतका लागि तिमीहरू सबैलाई परमप्रभुले जवाफ दिनुभएको छ, जसको ठाउँमा तैले राज्य गरेको छस् । परमप्रभुले तेरो छोरा

अब्शालोमलाई राज्य दिनुभएको छ । तेरो सर्वनाश भएको छ किनभने तँ रक्तपातको मानिस होस् ।”

⁹ त्यसपछि सरूयाहका छोरा अबीशैले राजालाई भने, “यो मरेको कुकुरले मेरो मलिक महाराजालाई किन सराजे? कृपया, पारि गएर त्यसको टाउको काट्ने अनुमति मलाई दिनुहोस् ।”

¹⁰ तर राजाले भने, “ए सरूयाहका छोराहरू तिमीहरूको मसँग के सरोकार? सायद परमप्रभुले नै, ‘दाऊदलाई सराप भनेर त्यसलाई भन्नुभएको हुनाले त्यसले मलाई सरादै छ । अनि त्यसलाई ‘तिमीले राजालाई किन सरादै छौ?’ भनेर कसले भन्न सक्छ’ ।”

¹¹ त्यसैले दाऊदले अबीशै र आफ्ना सबै सेवकलाई भने, “हेर, मेरो छोर, जो मेरो आफ्नै शरीरबाट जन्मेको हो, त्यसले नै मलाई मार्न खोज्छ । यो बेन्यामिनीले झान मेरो विनाश भएको कति धेरै इच्छा गर्लाई? त्यसलाई छोडिदेउ र त्यसले सरापोस्, किनकि परमप्रभुले नै त्यसो गर्ने आज्ञा त्यसलाई दिनुभएको छ ।

¹² सायद ममाथि आइपरेको यो कष्ट परमप्रभुले हेर्नुहुने छ र आज त्यसले मलाई सरापेकोमा मलाई असल इनाम दिनुहुने छ ।”

¹³ त्यसैले दाऊद र तिनका मानिसहरू बाटोमा हिँडे, जबकि शिमीले डाँडाको अर्कोपट्टि हिँडै, सरादै, धुलो छर्दै र ढङ्गा हान्दै गए ।

¹⁴ त्यसपछि राजा र तिनीसँग भएका सबै मानिस थकित भए र तिनीहरू राती रोकिदा तिनले आराम गरे ।

¹⁵ अब्शालोमको र तिनीसँग भएका इसाएलका सबै मानिसका बारेमापा, तिनीहरू यरूशलेममा आए र अहीतोपेल तिनीसँगै थिए ।

¹⁶ जब दाऊदका मित्र अरकी हूशै अब्शालोमकहाँ आए, तब हूशैले अब्शालोमलाई भने, “राजा अमर रहन्! राजा अमर रहन्!”

¹⁷ अब्बालोमले हूशैलाई भने, “तिम्रो मित्रप्रतिको तिम्रो बफदारीता यही हो? तिमी किन तिनीसित गएनौ?”

¹⁸ हूशैले अब्बालोमलाई भने, “होइन, बरु, परमप्रभु र यी मानिसहरू र इसाएलका सारा मानिसले जसलाई चुनेका छन्, म यही मानिसको हुने छु र उसैसित म बस्ने छु।

¹⁹ साथै, मैले कुन मानिसको सेवा गर्नु? के मैले तिनको छोराको उपस्थितिमा सेवा नगर्नु? मैले जसरी तपाईंको बुबाको सामु सेवा गरेको छु त्यसरी नै म तपाईंको सामु सेवा गर्ने छु।”

²⁰ तब अब्बालोमले अहीतोपेललाई भने, “हामीले के गर्नुपर्छ भन्ने बारेमा हामीलाई तपाईंको सल्लाह दिनुहोस्।”

²¹ अहीतोपेलले अब्बालोमलाई जवाफ दिए, “जानुहोस्, तपाईंको बुबाले दरबारको सुरक्षा गर्न छोड्नुभएका तपाईंको बुबाका उपपलीहरूसित सुलुहोस् र तपाईं आफ्नो बुबाप्रति दुर्भिति हुनुभएको छ भनी सारा इसाएललाई थाहा हुने छ। तब तपाईंसँग भएका सबैको हात बलियो हुने छ।”

²² त्यसैले तिनीहरूले दरबारको छतमा अब्बालोमको निम्ति पाल टाँगे र सारा इसाएलले देख्ने गरी अब्बालोम आफ्नो बुबाका उपपलीहरूसित सुते।

²³ अब ती दिनहरूमा अहीतोपेलले दिएको सल्लाह परमेश्वर स्वयम्को मुखबाट मानिसले सुनेको जस्तै हुथ्यो। दाऊद र अब्बालोम दुवैले अहीतोपेलको सल्लाहलाई त्यसरी नै लिन्थे।

2 Samuel 17:1

¹ त्यसपछि अहीतोपेलले अब्बालोमलाई भने, “अब म बाह हजार मानिस छाने छु र म उठने छु र दाऊदलाई आज राती नै खेदने छु।

² तिनी थकित र कमजोर हुँदा नै तिनीकहाँ म पुग्ने छु र तिनलाई भयड्कर त्रासमा पार्ने छु। तिनीसँग भएका मानिसहरू भाने छन् र म राजालाई मात्र आक्रमण गर्ने छु।

³ दुलही आफ्नो दुलाहाकहाँ आएजस्तै सबै मानिसलाई म तपाईंकहाँ फर्काएर ल्याउने छु र सबै मानिस तपाईंको अधीनमा शान्तिमा रहने छन्।”

⁴ अहीतोपेलले भनेको कुरा अब्बालोम र इसाएलका सबै धर्म-गुरुलाई मन पन्यो।

⁵ त्यसपछि अब्बालोमले भने, “अरकी हूशैलाई पनि बोलाउ र उनले के भन्छन् हामी सुनौ।”

⁶ जब हूशै अब्बालोमकहाँ आए, अब्बालोमले उनलाई अहीतोपेलले भनेका सबै कुरा बताइदिए र हूशैलाई सोधे, “के हामीले अहीतोपेलले भनेका कुरा गरौ? होइन भने, हामीलाई तपाईंको सल्लाह भन्नुहोस्।”

⁷ त्यसैले हूशैले अब्बालोमलाई भने, “अहीतोपेलले दिएका सल्लाह यस पटक ठिक छैन।”

⁸ हूशैले थपे, “तपाईंले आफ्नो बुबालाई चिन्नुहुन्छ र उहाँका मानिसहरू बलिया योद्धाहरू छन्, तिनीहरू तितो छन्, र तिनीहरू मैदानका बच्चा खोसिएका भालुहरूजस्ता छन्। तपाईंको बुबा एक योद्धा हुनुहुन्छ। उहाँ आज फौजसँग सुलुहुने छैन।

⁹ हेनुहोस्, यति बेला उहाँ सायद कुनै खाडल वा अर्कै ठाउँमा लुकिरहनुभएको छ। आक्रमणको सुरमा नै तपाईंका केही मानिसहरू मारिए भने सुन्ने जोसकैले भन्ने छन्। ‘अब्बालोमसँग हुनेहरू माझ नरसंहार भएको छ।’

¹⁰ त्यसपछि सिंहको जस्तो हृदय हुने सबैभन्दा सिपाही पनि भयभीत हुने छ, किनभने तपाईंको बुबा वीर योद्धा हुनुहुन्छ भनी सारा इसाएलले जान्दछ र उहाँसँग भएका मानिसहरू धैरै बलिया छन्।

¹¹ त्यसैले दानदेखि बेर्शबासम्मका सबै इसाएल तपाईंकहाँ भेला भएर समुद्रको बालुवा जत्तिकै असंख्या हुनुपर्छ र तपाईं स्वयम् युद्ध गर्न जानुपर्छ भन्ने सल्लाह म तपाईंलाई दिन्छु।

¹² त्यसपछि हामीले उनलाई जहाँ भेट्टाए पनि उनमाथि जाइलाम्ने छौं र जमिनमा शीत परेझैं हामीले उनलाई छोजे

छौं । हामीले उनका मानिसहरू वा उनी स्वयम् एउटालाई पनि जीवित छोड़ने छेनौं ।

¹³ उनी सहरमा शरण लिन्छन् भने, त्यस सहरमा सारा इस्माएलले डोरी ल्याउने छन् र त्यहाँ एउटा सानो दुङ्गा पनि नभेटिने गरी त्यसलाई हामी घिसारेर नदीमा झार्ने छौं ।”

¹⁴ अनि अब्बशालोम र इस्माएलका मानिसले भने, “आरकी हूँशैको सल्लाह अहीतोपेलको सल्लाहभन्दा राप्रो छ ।” परमप्रभुले अब्बालोममाथि विनाश ल्याउनको निम्ति अहीतोपेलको सल्लाह इन्कार गर्ने निश्चय गर्नुभएको थियो ।

¹⁵ तब हूँशैले सादोक र अबियाथार पुजारीहरूलाई भने, “अहीतोपेलले अब्बालोम र इस्माएलका धर्म-गुरुहरूलाई यस्तो-यस्तो सल्लाह दिए, तर मैले अरू नै सल्लाह दिएको छु ।”

¹⁶ अब चाँडो जाओ र दाऊदलाई खबर गर । उनलाई भन, ‘आज राती आराबाको जाँधरहरूमा छाउनी नलगाउनुहोस, तर कुनै पनि उपायले पारि तर्नुहोस, नत्र राजाका अनि उहाँको साथमा भएका सबै मानिस समेत नाश पारिने छन् ।’

¹⁷ यति बेला जोनाथन र अहीमास एन-रोगेलको पानीको मूलमा पर्खिरहेका थिए । तिनीहरूले जानुपर्ने कुरा एक जना दासी गएर तिनीहरूलाई खबर गर्थिन्, किनकि तिनीहरू सहरभित्र गएर देखिने जोखिममा पर्न सक्वैनथे । जब खबर आउँथ्यो, तब तिनीहरू गएर राजालाई भन्ये ।

¹⁸ तर योपल्ट एक जना जवान मानिसले तिनीहरूलाई देख्यो र अब्बशालोमलाई बतायो । त्यसैले जोनाथन र अहीमास तुरुन्तै गए र बहूरिममा एक जना मानिसको घरमा आए जसको आँगनमा एउटा इनार थियो, जसभित्र तिनीहरू पसे ।

¹⁹ ती मानिसकी पलीले त्यो इनारको ढकनी ल्याइन् र इनारको मुख ढाकिन् । अनि त्यसमाथि बिस्कुन सुकाइन्, त्यसैले इनारमा जोनाथन र अहीमास थिए भनेर कसैले थाहा पाएनन् ।

²⁰ अब्बालोमका मानिसहरू त्यो घरकी स्त्रीकहाँ आए र भने, “अहीमास र जोनाथन कहाँ छन्?” ती स्त्रीले भनिन्, “तिनीहरू नदी तरेर गाइसके ।” त्यसैले तिनीहरूले वरिपरि हेरे र

तिनीहरूलाई भेट्हउन सकेनन्, तब तिनीहरू यरूशलेम फर्के ।

²¹ तिनीहरू गणपछि जोनाथन र अहीमास इनारबाट बाहिर निस्के । उनीहरू दाऊद राजालाई खबर दिन गए । तिनीहरूले उनलाई भने, “उठनुहोस् चाँडो नदी तर्नुहोस, किनभने अहीतोपेलले तपाईंको बारेमा यस्तो-यस्तो सल्लाह दिएका छन् ।”

²² त्यसपछि दाऊद र तिनीसँग भएका सबै मानिस उठे र तिनीहरूले यर्दन नदी तरे । बिहान उज्यालो हुँदासम्मा तीमध्ये यर्दन तर्न बाँकी कोही पनि थिएन ।

²³ जब अहीतोपेलले आफ्नो सल्लाहको अनुसरण नभएको देखे, उनले आफ्नो गधामा जीन-लगाम कसे र विदा भए । उनी आफ्नो सहरमा भएको घरमा गए, आफ्ना सबै कुरा मिलाएर आफूलाई ज्ञाण्डाए । यसरी उनी मरे र आफ्नै बुबाको चिह्नमा गाउँडिए ।

²⁴ त्यसपछि दाऊद महनोममा आए । अब्बालोमचाहीं र आफूसित भएका इस्माएलका सबै मानिसलाई लिएर यर्दन नदी तरे ।

²⁵ अब्बशालोमले योआबको सट्टामा अमासालाई फौजका कमाण्डर बनाएका थिए । अमासा इशमाएली येतेरका छोरा थिए, जो अबीगेलसँग सुते जो नाहाशकी छोरी र योआबकी आमा सर्याहकी बहिनी थिइ ।

²⁶ तब इस्माएल र अब्बशालोमले गिलादको जमिनमा छाउनी हाले ।

²⁷ जब दाऊद महनोममा आएका थिए, अम्मोनीहरूको रब्बाका नाहाशका छोरा शोबी अनि लो-देबारका अम्मीएलको छोरा माकीर र रोगेलिमबाट आएका गिलादी बर्जिल्लैले

²⁸ सुले ओछ्यान र ओडने कम्बलहरू, भाँडाहरू, जौको पिठो भुटेको अन्न, सिमी, दाल

²⁹ मह, नौनी, भेडा र दही ल्याए, ताकि दाऊद र तिनीसँग भएका मसनिहरूले खान सकुन् । यी मानिसले भनेका थिए,

“मानिसहरू उजाडस्थानमा भोकाएका, थकित, र तिखाएका छन्।”

2 Samuel 18:1

¹ दाऊदले आफूसँग भएका सिपाहरूको गन्ति गरे र तिनीहरूमाथि हजारका कप्तानहरू र सयका कप्तानहरू नियुक्त गरे।

² त्यसपछि दाऊदले एक तिहाइ सिपाहीलाई योआबको अधीनमा, अर्को एक तिहाइलाई सर्व्यहाहका छोरा योआबका भाइ अबीशैको अधीनमा, र अर्को एक तिहाइलाई गिती इतैको अधीनमा पठाए। राजाले फौजलाई भने, “म आफै पनि तिमीहरूसँग नै जानेछु।”

³ तर मानिसहरूले भने, “तपाईं युद्धमा जानु हुँदैन, किनकि भाग्यौ भने, तिनीहरूले हाम्रो वास्ता गर्ने छैनन् वा हामी आधा नै मेरे पनि तिनीहरूले वास्ता गर्ने छैनन्। तर तपाईं त हामीजस्ता दश हजार बराबर हुनुहुन्छ ! यसकारण तपाईं हामीलाई सहरबाट नै सहायता गर्न तयार हुनुहोस्।”

⁴ त्यसैले राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, “तिमीहरूलाई जे उत्तम लाग्छ म त्यही गर्ने छु।” जब सबै फौज सय र हजारको सङ्ख्यामा निस्केर गए, तब राजाचाहिं सहरको ढोकामा खडा भए।

⁵ राजाले योआब, अबीशै र इतैलाई आज्ञा दिए, “त्यो जवान केटा अब्शालोमसित मेरो खातिर कोमलतासाथ व्यवहार गर !” राजाले अब्शालोमको बरेमा कप्तानहरूलाई यस्तो आज्ञा दिएका छन् भनी सबैले सुने।

⁶ त्यसैले फौज गाउँमा इसाएलको विरुद्ध लड्न गए। लडाई इफ्राइमको जङ्गलमा फैलियो।

⁷ दाऊदका सिपाहीहरूका सामु त्यहाँ इसाएलका फौजलाई परास्त भयो। त्यस दिन त्यहाँ यति ठुलो नरसंहार भयो कि बिस हजार मानिसहरू मारिए।

⁸ लडाई सारा गाउँभरि नै फैलियो र तरवारले भन्दा पनि धेरै जङ्गलले नै मानिसहरूलाई नाश पान्यो।

⁹ अब्शालोमले दाऊदका केही सिपाहीलाई भेटे। अब्शालोम आफ्नो खच्चरमा सवार थिए र त्यो खच्चर बाकलो हाँगा भएको फलाँटको ठुलो रुखमुनिबाट गयो र तिनको टाउको रुखका हाँगाहरूमा नै अड्कियो। तिनले चढेका खच्चर हिंडिरहँदा तिनीचाहिं आकाश र जमिनको बिचमा झुण्डिरहे।

¹⁰ कसैले यो देख्यो र योआबलाई भन्यो, “हेर्नुहोस्, मैले अब्शालोम फलाँटको रुखमा झुण्डिरहेको देखें !”

¹¹ योआबले आब्शालोमबारे बताउने त्यो मानिसलाई भने, “हेर, तैले त्यसलाई देखिस! तैले किन त्यसलाई जमिनमा ढालिनस? मैले तलाई दश शोकेल चाँदी र एउटा पेटी दिने थिएँ।”

¹² त्यो मानिसले योआबलाई भन्यो, “मैले हजार शोकेल चाँदी पाएको भए पनि म राजाको छोराको विरुद्ध आफ्नो हात उठाने थिइन, किनभने तपाईं, अबीशै र इतैलाई राजाले यसो भनेर आज्ञा दिनुभएको कुरा हामी सबैले सुनेका थियौं, ‘जवान मानिस अब्शालोमलाई कसैले नछोओस्।’”

¹³ मैले झुट बोलेर मेरो जीवनलाई खतरामा पारेको भए (र राजाबाट कुनै कुरा लुक्दैन), तपाईंले मलाई त्यनुहुने थियो।”

¹⁴ तब योआबले भने, “म तेरो लागि पर्खने छैनँ।” त्यसैले योआबले आफ्नो हातमा तिन वटा भालाहरू लिए र अब्शालोम अझै जीवित नै फलाँटको रुखमा झुण्डिरहँदा तिनको मुटुमा रोपिदिए।

¹⁵ त्यसपछि योआबको हतियार बोक्ने दश जना मानिसले अब्शालोमलाई घेरा हाले, तिनलाई आक्रमण गरे र तिनलाई मारे।

¹⁶ तब योआबले तुरही फुके र इसाएललाई खेदन छोडेर फौज फर्कियो, किनकि योआबले फौजलाई रोके।

¹⁷ तिनीहरूले अब्शालोमलाई लिए र तिनलाई जङ्गलको एउटा ठुलो खल्डोमा फालिदिए। सबै इसाएल हरेक मानिस आफ्नो घरतिर भागरे जाँदा तिनीहरूले अब्शालोमलाई ढुङ्गाको ठुलो थुप्रोमुनि गाडे।

¹⁸ अब्शालोम आफू जीवित नै हुँदा राजाको बेसीमा ठुलो छङ्गाको एउटा स्मारक निर्माण गरेका थिए, किनकि तिनले भने, “मेरो नाउँलाई निरन्तरता दिन मेरो कुनै छोरा छैन ।” तिनले स्तम्भलाई आफ्नै नाउँबाट नाम दिए, त्यसैले आजको दिनसम्म पनि त्यसलाई अब्शालोमको स्मारक भनिन्छ ।

¹⁹ त्यसपछि सादोकका छोरा अहीमासले भने, “परमप्रभुले राजालाई कसरी उहाँका शत्रुहरूका हातबाट छुटकारा दिनुभएको छ भन्ने शुभखबर लिएर मलाई राजाकहाँ दौडेर जान दिनुहोस ।”

²⁰ योआबले तिनलाई भने, “आज तिमी खबर लाने छैनौ । तिमीले यो काम अर्को दिन गर्नुपर्छ । आज तिमीले कुनै समाचार लाने छैनौ किनभने राजाको छोरा मरेको छ ।”

²¹ त्यसपछि योआबले कूशीलाई भने, “जा, तैले जे देखेको छस् त्यो राजालाई भन् ।” कूशीले योआबलाई दण्डवत गरे र दौडेर ।

²² तब सादोकका छोरा अहीमासले योआबलाई फेरि पनि भने, “जेसुकै भए पनि, कृपया मलाई दौडेर जान र कूशीको पछि-पछि लाग्न दिनुहोस ।” योआबले जवाफ दिए, “हे मेरो छोरो, तिमीले यो खबरको निम्ति कुनै इनाम पाउने छैनौ भन्ने देखेर पनि तिमी किन दौडिन चाहन्छौ?”

²³ अहीमासले भने, “जेसुकै होस, म दौडने छु ।” त्यसैले योआबले तिनलाई जवाफ दिए, “दौड ।” अनि अहीमास मैदानको बाटो हुँदै दौडेर कूशीलाई उछिने ।

²⁴ यति बेला दाऊद भित्री र बाहिरी ढोकाको बिचमा बसिरहेका थिए । रक्षा बस्ने मानिस पर्खालिको छतमा गए र आफ्ना औँखाले हेरे । जसै तिनले हेरे, एक जना मानिस एकलै दौडेर नजिक आइरहेको तिनले देखे ।

²⁵ रक्षकले ठुलो सोरले कराए र राजालाई भने । तब राजाले भने, “त्यो एकलै छ भने, त्यसको मुखमा खबर हुनुपर्छ ।” त्यो धावक नजिक आइपुगे र सहरको नजिकै आए ।

²⁶ त्यसपछि ती रक्षकले अर्को मानिस पनि दौडेर आइरहेको देखे र ती रक्षकले ढोकाको पालेलाई भने, “हेर, अर्को मानिस पनि एकलै दौडेर आइरहेको छ ।” राजाले भने, “त्यसले पनि खबर ल्याउँदै छ ।”

²⁷ त्यसैले ती रक्षकले भने, “अगिलो मानिसको दौडाई सादोकका छोरा अहीमासको जस्तो छ ।” राजाले भने, “तिनी असल मानिस हुन् र राम्रो खबर लिएर आउँदै छन् ।”

²⁸ त्यसपछि अहीमासले कराए र राजालाई भने, “सबै ठिक छ ।” तिनले आफ्नो अनुहार भुईमा धोएरो पारेर राजालाई दण्डवत गरे र भने, “परमप्रभु तपाईंको परमेश्वर धन्यको होऊन् ।” मेरो मलिक महाराजाको विरुद्धमा खडा हुने मानिसहरूलाई उहाँले हजुरको हातमा सुम्पनुभएको छ ।

²⁹ त्यसैले राजाले जवाफ दिए, “त्यो जवान अब्शालोम ठिकै छ?” अहीमासले जवाफ दिए, “जब योबले म महाराजाको सेवकलाई हजुरकहाँ पठाए, तब मैले ठुलो खेलाबैल देखें, तर यो के हो भनी मलाई थाहा भएन ।”

³⁰ त्यसपछि राजाले भने, “हटिजाऊ र यहाँ खडा होऊ ।” त्यसैले अहीमास छेउतिर लागे र खडा भए ।

³¹ कूशी पनि तुरुन्तै आइपुगे र भने, “मेरो मालिक महाराजालाई असल खबर छ, किनकि परमप्रभुले आज तपाईंको विरुद्ध खडा हुने सबैलाई बदला लिनुभएको छ ।”

³² त्यसपछि राजाले कूशीलाई भने, “त्यो जवान अब्शालोम ठिकै छ?” ती कूशीले जवाफ दिए, “मेरो मालिक महाराजाका शत्रुहरू र हजूरलाई हानि गर्न खडा हुने सबैलाई त्यो जवान मानिसलाई जस्तै हुनुपर्छ ।”

³³ अनि राजा गहिरो शोकमा परे र तिनी ढोकामाथिको कोठामा गए र रोए । जसै तिनी हिंडे, तिनले विलाप गरे, “ए मेरो छोरा ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा अब्शालोम! बरु म तिम्रो सट्टामा मरेको भए हुन्थ्यो नि, ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा, ए मेरो छोरा !”

2 Samuel 19:1

¹ योआबलाई भनियो, “हेर्नुहोस, राजाले अब्शालोमको निम्ति रुँदै र विलाप गर्दै छन् ।”

² त्यसैले त्यस दिनको विजय सारा फौजको निम्ति शोकमा परिणत भयो, किनकि फौजले सुने कि, “राजाले आफ्नो छोराको निम्ति विलाप गर्दै छन् ।”

³ जसरी युद्ध हारेर लाजमा परेका मानिसहरू युद्धबाट सुटुक भाग्छन्, त्यसरी नै त्यो दिन सपाहीहरू चुपचाप सुटुक सहरभित्र पस्तुपरेको थियो ।

⁴ राजाले आफ्नो शिर ढाकेर र ठुलो सोरमा कराए, “ए मेरो छोरा ए अब्शालोम, ए मेरो छोरा, ए मेरो छोरा ।”

⁵ तब योआब राजाको घरभित्र पसे र उनलाई भने, “आज तपाईंले आफ्नो सारा सिपाहीको मुहार लाजमा पार्नुभएको छ, जसले आज तपाईंको जीवन, तपाईंका छोराहरूका र तपाईंका छोरीहरूका र तपाईंका पलीहरूका जीवन र तपाईंका उपपलीहरूका पलीहरूको जीवन बचाए,

⁶ किनभने जसले तपाईंलाई घुणा गर्छ त्यसलाई तपाईंले प्रेम गर्नुहुँच र जसले तपाईंलाई प्रेम गर्छ त्यसलाई तपाईं घुणा गर्नुहुँच । किनकि कमाण्डरहरू र सिपाहीहरू तपाईंका निर्मित केही होइनन् भने कुरा आज तपाईंको देखाउनुभएको छ । आज मलाई विश्वास भयो कि अब्शालोम बाँचेको भए र हामी सबै मरेको भए तपाईं खुसी हुनुहुँथ्यो ।

⁷ यसकारण अब उठनुहोस् र बाहिर जानुहोस् र आफ्नो सिपाहीहरूसँग दयापूर्वक कुरा गर्नुहोस, किनकि म परमप्रभुको नाउँमा शपथ खान्नु, तपाईं जानुभएन भने, आज राती तपाईंसँग एक जना पुरुष पनि रहने छैन । त्यो तपाईंको जवान अवस्थादेखि अहिलेसम्म घटेका सबै भन्दा खराब कुरा हुने छ ।”

⁸ त्यसैले राजा उठेर सहरको ढोकामा बसे, र सबै मानिसलाई यसो भनियो, “हेर, राजा ढोकामा बसेका छन् ।” अनि सबै मानिस राजाको सामु आए । त्यति बेला इस्साएलका सबै मानिस भगरे आआफ्ना घरमा गएका थिए ।

⁹ इस्साएलका सारा कुलमा सबै मानिसले यसो भन्दै आपसमा बहस गर्दै थिए, “राजाले हामीलाई हाम्रा शत्रुहरूका हातबाट बचाए, र उनले हामीलाई पलिश्तीहरूका हातबाट पनि बचाए, तर उनी अहिले अब्शालोमको कारणले देशबाट भागेका छन् ।

¹⁰ हामीले अभिषेक गरेको अब्शालोम युद्धमा मरेका छन् । त्यसैले राजालाई फिर्ता ल्याउने बारेमा किन तिमीहरू केही बोल्दैनौ?”

¹¹ राजाले सादोक र अबियाथार पुजारीहरूलाई यसो भन्ने खबर पठाए, “यहूदाका धर्म-गुरुहरूलाई सोध, ‘राजालाई उनको दरबारमा फिर्ता ल्याउन सबै इस्साएलको कुरा उनको पक्षमा भएको हुनाले राजालाई उनको दरबारमा ल्याउन तिमीहरू किन अन्तिम हुन्छौ?

¹² तिमीहरू मेरो दाजुभाइ, मेरो मासु र हाड हौ । तब राजालाई फिर्ता ल्याउन तिमीहरू किन अन्तिम हुन्छौ?”

¹³ त्यसपछि अमासालाई भन, ‘के तिमी मेरो मासु र मेरो हाड होइनौ? आज उप्रान्त तिमी यआबको सद्वामा मेरो फौजको कमाण्डर भएनौ भने परमेश्वरले मलाई यसै वा योभन्दा बढी गरून् ।’

¹⁴ त्यसैले तिनले यहूदाका सबै मानिसका हृदयहरू एक जना मानिसको झैं गरी जिते । तिनीहरूले राजाकहाँ यसो भन्ने खबर पठाए, “तपाईं र तपाईंका सबै मानिस फर्क्नुहोस ।”

¹⁵ त्यसैले राजा फर्केर र यर्दनमा आए । अब यहूदाका मानिसहरू गिलगालमा आए अनि राजालाई यर्दन वारि ल्याए ।

¹⁶ बेन्यामिनी गेराका छोरा शिमी पनि बहूरीमबाट यहूदाका मानिसहरूसँगै हतार-हतार राजालाई भेट्न आए ।

¹⁷ तिनीसित त्यहाँ बेन्यामीन कुलका मानिसहरू एक हजार जना थिए, र शाऊलका सेवक सीबा, तिनका पन्थ जना छोरा र तिनीसँगै बिस जना सेवक थिए ।

¹⁸ तिनीहरू राजालाई ल्याउन र उनलाई जे असल लाग्छ सो गर्न पारि गए । गेराका छोरा शिमीले यर्दन तर्न सुरु गर्नअगि राजालाई साष्टङ्ग दण्डवत् गरे ।

¹⁹ शिमीले राजालाई भने, “मेरो मालिक महाराजाले यरूशलेम छोडेको दिन हजुरका दासले गरेको कुरा मनमा नलिनुहोला वा दोषी नठहराउनुहोला । कृपया, यसलाई राजाले हृदयमा नराञ्जुहोला ।

²⁰ किनकि हजुरको दासले पाप गरेको छ भनी जानेको छ । हेर्नुहोस्, म आज योसेफको सबै कुलबाट मेरो मालिक महाराजालाई भेट्न आउनेमा म पहिलो भएको छु ।”

²¹ तर सरूयाहका छोरा अबीशैले जवाफ दिएर भने, “के शिमीलाई यसको निम्ति मर्नु पर्दैन किनभने त्यसले परमप्रभुका अभिषिक्तलाई सरापेको छ?”

²² तब दाऊदले भने, “ए सरूयाहका छोराहरू तिमीहरूको मसँग के सरोकार, कि तिमीहरू आज मेरो विरोधीहरू हुन्छौ? के आजको दिन इस्त्राएलमा कुनै मानिसलाई मारिने छ र? किनकि आज म इस्त्राएलका राजा हुँ भने कुरा मलाई थाहा छैन र?”

²³ त्यसैले राजाले शिमीलाई भने, “तिमी मर्ने छैनौ ।” त्यसैले राजाले शपथसहित तिनलाई प्रतिज्ञा गरे ।

²⁴ त्यसपछि शाऊलका नाति मपीबोशेत राजालाई भेट्न तल आए । तिनले राजा गएको दिनदेखि उनी शान्तिसँग घर नफर्केसम्म उनले आफ्नो खुट्टाको नङ्ग काटेका थिएनन्, न दाही नै काटे न लुगा नै धोएका थिए ।

²⁵ त्यसैले जब तिनी यरूशलेमबाट राजालाई भेट्न आए, राजाले तिनलाई भने, “ए मपीबोशेत, तिमी किन मसँग गएनौ?”

²⁶ तिनले जवाफ दिए, “ए मेरो मालिक महाराजा, मेरो सेवकले मलाई धोका दियो, किनकि मैले भनें, ‘म गधामा जीन-लगाम लगाउने छु, ताकि म यसमा चढन र राजासँग जान सकूँ, किनभने हजुरको सेवक लङ्घ्डो छ ।’

²⁷ म हजुरको सेवकको बारेमा मेरो सेवक सीबाले हजुरसँग निन्दा गरेको छ । तर मेरो मालिक महाराजा स्वर्दूतजस्तो हुनुहुन्छ । यसकारण, तपाईंको दृष्टिमा जे असल छ त्यही गर्नुहोस् ।

²⁸ किनकि मेरो मालिक राजाको सामु मेरो बुबाको सबैघराना मृत मानिसहरू थिए, तर हजुरले आफ्नो सेवकलाई आफ्नै टेबलमा खानेमध्येको बनाउनुभयो । यसकारण म अझै राजासँग पुकारा गर्नुपर्ने मेरो के अधिकार छ र?”

²⁹ तब राजाले तिनलाई भने, “अझ अस्त्र बेलीबिस्तार किन गर्नु? तिमी र सीबाले जमिन बाँड्नुपर्छ भनी मैले निर्णय गरेको छु ।”

³⁰ मपीबोशेतले राजालाई जवाफ दिए, “होस्, त्यसैले सबै लैजाओस्, किनभने मेरो मालिक महाराजा आफ्नो घरमा सुरक्षित आउनुभएको छ ।”

³¹ त्यसपछि रोगेलीमबाट गिलादी बर्जिल्लै तल आए राजासँगै यर्दन तरेर तिनी राजासँगै यर्दन पारि गए ।

³² याति बेला बर्जिल्लै धेरै वृद्ध, असी वर्षका भएका थिए । राजा महनोममा बस्ता तिनले राजालाई सबै खाद्यन्हरू दिएका उपलब्ध गरेका थिए, किनभने तिनी धेरै धनी मनिस थिए ।

³³ राजाले बर्जिल्लैलाई भने, “मसँगै आउनुहोस् र मसँग यरूशलेम बस्तालाई म तपाईंलाई प्रबन्ध मिलाउने छु ।”

³⁴ बर्जिल्लैले राजालाई जवाफ दिए, “मेरो जीवनका वर्षहरूमा कति दिन बाँकी छन् र ताकि म महाराजासँग यरूशलेममा जाऊँ?

³⁵ म असी वर्ष भएँ । के म असल र खराब बिच भिन्नता छुट्टाउन सक्छु र? के हजुरको सेवकले के खायो र के पियो भनी स्वाद लिन सक्छु र? के मैले गायक पुरुष र गायक महिलाको सोर अझै सुन्न सक्छु र? अनि हजुरको सेवक मेरो मालिक महाराजाको निम्ति किन बोझ बन्नु र?

³⁶ हजुरको सेवक महाराजासँग यर्दन पारिसम्म मात्र जान चाह्न्छ । महाराजाले मलाई किन यस्तो इनाम दिनुहुन्छ?

³⁷ कृपया आफ्नो सेवकलाई घर फर्कन दिनुहोस्, ताकि मेरो आफ्नै सहरमा मेरो बुबा र आमाको चिह्नानको छेउमा म मर्न पाऊँ । तर हेर्नुहोस्, हजुरको सेवक किमहाम छ । मेरो मालिकसँग त्यही नै जाओस् र हजुरलाई जे असल लाग्छ सो त्यसको निम्ति गरिदिनुहोस् ।”

³⁸ राजाले जवाफ दिए, “किमहाम मसँगै जाने छ, र म त्यसको निम्ति तपाईंलाई जे असल लाग्छ सो म गर्ने छु र तपाईंले मबाट जे इच्छा गर्नुहुन्छ सो म तपाईंको निम्ति गर्ने छु ।”

³⁹ त्यसपछि सबै मानिसहरूले यर्दन तरे र राजाले पनि यर्दन तरे, अनि राजाले बर्जिल्लैलाई चुम्बन गरेर तिनलाई आशिष दिए। तब बर्जिल्लै तिनको आफ्नै घरमा फर्के।

⁴⁰ यसरी राजा पारि गिलगालमा आए र किमहाम उनीसँगै पारि आए। यहूदाका सबै फौज र इस्माएलका आधा फौजले राजालाई लिएर आए।

⁴¹ चाँडै इस्माएलका सबै मानिस राजाकहाँ आउन लागे र राजालाई यसो भन्न लागे, “हाम्रा दाजुभाइ अर्थात् यहूदाका मानिसहरूले हजुरलाई किन चोरेर लगेका छन्, र महाराजा उहाँका परिवारलाई र दाऊदका सबै मानिसलाई उहाँसँगै यर्दन वारि पुन्याएका छन्?”

⁴² त्यसैले यहूदाका मानिसहरूले इस्माएलका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “किनभने राजा हामीसँग अझ धेरै नजिकबाट सम्बन्धित हुनुहुन्छ। तब तिमीहरू यसबारे किन रिसाउँछौ? के महाराजाले तिर्नुपर्ने गरी हामीले कुनै कुरा खाएका छौं र? के उहाँले हामीलाई कुनै उपहार दिनुभएको छ र?”

⁴³ इस्माएलका मानिसहरूले यहूदाका मानिसहरूलाई जवाफ दिए, “हामीसँग महाराजासँग सम्बन्धित दश कुल छन्, त्यसैले दाऊदसँग तिमीहरूको भन्दा धेरै अधिकार हामीसित छ। तब तिमीहरूले हामीलाई किन तुच्छ ठान्यौ? के हाम्रो राजालाई फिर्ता त्याउने हाम्रो प्रस्ताव पहिले सुनुवाइ हुनुपर्दैनयौ?” तर यहूदाका मानिसहरूका वचनहरू इस्माएलका मानिसहरूका वचनभन्दा धेरै रुखो थियो।

2 Samuel 20:1

¹ यही ठाउँमा बेन्यामिनी बिक्रीको छोरो शेबा नाउँको एक जना समस्या उत्पन्न गराउने मानिस थियो। त्यसले तुरही फुक्यो र भन्यो, “दाऊदसँग हाम्रो कुनै हिस्सा छैन, न त यिशैको छोरासँग हाम्रो कुनै उत्तराधिकार नै छ। ए इस्माएल, हरेक मानिस आआफ्ना घर जाओ।”

² त्यसैले इस्माएलका सबै मानिसले दाऊदलाई छोडे र बिक्रीको छोरा शेबाको पछि लागे। तर यहूदाका मानिसहरू यर्दन देखि यरूशलेमसम्म नै आफ्ना राजाको पछिपछि गए।

³ जब दाऊद यरूशलेममा आफ्नो दरबारमा आए, तब उनले दरबारको हेरचाह गर्ने छोडेका दश जना पलीलाई लिए र तिनले उनीहरूलाई पालेको अधीनमा एउटा घरमा राखे।

उनले उनीहरूलाई चाहिने सबै कुरा जुटाइदिए, तर तिनी फेरि उनीहरूसँग सुतेनन्। त्यसैले उनीहरूको मृत्युको दिनसम्म नै तिनीहरूलाई नजरबन्द गरियो, यसरी उनीहरू विधवाहरू भएँदै बसे।

⁴ त्यसपछि राजाले अमासालाई भने, “तीन दिनभित्र यहूदाका मानिसहरूलाई एकसाथ भेला गर। तिमी पनि यहाँ हुनुपर्छ।”

⁵ त्यसैले अमासा यहूदालाई बोलाउन गए तर तिनलाई राजाले तोकेको समयभन्दा तिनी ढिला भए।

⁶ त्यसैले दाऊदले अबीशैलाई भने, “अब बिक्रीका छोरा शेबाले हामीलाई अब्शालोमले भन्दा धेरै हानि गर्ने छ। तिमो मालिकका सेवकहरू, अर्पात मेरा सिपाहरूलाई लिएर जाऊ र त्यसलाई खेद नत्र त्यसले किल्लाबन्दी गरेको सहर भेट्टाउने छ र हाम्रा नजरबाट उम्किने छ।”

⁷ त्यसपछि योआबका मानिसहरू, करेतीहरू, पलेथीहरू र सबै वीर योद्धासँगै त्यसको पछिपछि गए। तिनीहरूले बिक्रीको छोरो शेबालाई खेदन यरूशलेमबाट विदा भए।

⁸ जब तिनीहरू गिबोनको ठुलो ढुङ्गामा थिए, तब अमासा तिनीहरूलाई भेट्न आए। योआबले हातियार सहितको जङ्गी पोशाक लगाएका थिए जसको कम्मरमा पेटी र त्यसमा दापमा छुरा हुय्यो। जसै तिनी अगि बढे, छुरा खस्यो।

⁹ त्यसैले योआबले अमासालाई भने, “हे मेरो भाइ, तिमीलाई ठिकै छ?” योआबले अमासालाई चुम्बन गर्न दाहीमा समाते।

¹⁰ अमासाले योबको देब्रे हातमा भएको छुरालाई ख्यालै गरेनन्। योआबले अमासाको पेटमा रोपिदिए र तिनको आन्द्राभुँडी जमिनमा झाँयो। योआबले तिनलाई अर्को पटक प्रहार गरेनन् र अमासा मरे। यसरी योआब र तिनको भाइ अबीशैले बिक्रीका छोरो शेबालाई पछ्याउँदै गए।

¹¹ योआबका मानिसमध्ये एक जना अमासाको छेउमा खडा भयो र त्यो मानिसले भन्यो, “यो जसले योआबको पक्ष लिन्छ र त्यो जो दाऊदको पक्षमा छ, त्यसले योआबलाई पछ्याओस्।”

¹² अमासा बिच बाटोमा आफ्नै रगतमा यताउता पल्टिरहे । सबै मानिस चुपचाप खडा भएको त्यो मानिसले देखेपछि त्यसले अमासालाई घिसारेर बाटोदेखि बाहिर खेतमा लग्यो । त्यसले लासमाथि कपडाले छोपिदियो किनभने उसको छेउमा आउने हरेक मानिस खडा भएको त्यसले देख्यो ।

¹³ अमासालाई बाटोदेखि बाहिर लगेपछि बिक्रीको छोरा शेबालाई खेद्न सबै मानिसले योआबलाई पछ्याए ।

¹⁴ शेबा इस्साएलका सबै कुल हुँदै गएर बेथ-माकाको हबिलमा पुग्यो र बरीहरूका सारा देशबाट भएर गयो जो एकसाथ भेला भए र शेबाको पछि लागे ।

¹⁵ तिनीहरूले त्यसलाई बेथ-माकाको हबिलमा भेट्टाए र धेराबन्दी गरे । तिनीहरूले सहरको विरुद्ध एउटा धेरा-मचान बनाए । योआबसँग भएका सबै फौजले पर्खालिलाई ढाल्ललाई त्यसमा हिर्काउन लागे ।

¹⁶ त्यसपछि एक जना बुद्धिमान स्त्रीले सहरबाट कराएर भनिन्, “ए योआब, सुनुहोस्, कृपया सुनुहोस् ! मेरो नजिक आउनुहोस् र म तपाईंसँग कुरा गर्न सक्छु ।”

¹⁷ त्यसैले योआब तिनको नजिक गए र ती स्त्रीले भनिन्, “के तपाईं योआब हुनुहुन्छ ?” तिनले जवाफ दिए, “म हुँ ।” तब तिनलाई उनले भनिन्, “तपाईंकी दासीको कुरा सुन्नुहोस् ।” तिनले जवाफ दिए, “म सुन्नै छु ।”

¹⁸ तब उनले भनिन्, “प्राचीन समयमा तिनीहरू भन्ने गर्थे, ‘निश्चय हबिलमा सल्लाह लिन जाऊ,’ र त्यो सल्लाहले कुरा मित्य्थो ।

¹⁹ इस्साएलको सबभन्दा शान्तिपूर्ण र विश्वासयोग्य हाम्मै सहर हो । तपाईंले इस्साएलको आमा सहरलाई नाश गर्न खोज्दै हुनुहुन्छ । तपाईंले परमप्रभुको उत्तराधिकारलाई किन निल्ल चाहनुहुन्छ ?

²⁰ त्यसैले योआबले जवाफ दिए र भने, “मैले सहर निल्ले वा नाश गर्ने कुरा मबाट दूर रहोस् ।

²¹ त्यो सत्य होइन । तर बिक्रीको छोरा शेबा नाउँ गरेका एफ्राइमको पहाडी देशको एक जना मानिसले दाउद

राजाको विरुद्धमा आफ्नो हात उठाएको छ । त्यसलाई मकहाँ सुम्पिदिनुहोस् र म सहरबाट पछि हट्ने छु ।” ती स्त्रीले योआबलाई भनिन्, “त्यसको टाउको पर्खालिबाट बाहिर तपाईंकहाँ फालिने छ ।”

²² त्यसपछि ती स्त्री आफ्नो बुद्धिमा सबै मानिसकहाँ गइन । तिनीहरूले बिक्रीका छोरा शेबाको टाउको काटे र त्यो बाहिर योआबकहाँ फालिदिए । तब योआबले तुरही फुके र तिनका मानिसहरूले सहर छोडेर हरेक मानिस आआफ्नो घर गए । अनि योआबचाहिं यरूशलेममा राजाकहाँ फर्के ।

²³ अब योआबचाहिं इस्साएलका सबै फौजका कमाण्डर थिए, र यहोयादाका छोरा बनायाह करेतीहरू र पलेथीहरूका अधिकृत थिए ।

²⁴ अदोनीरामचाहिं ज्यालाबिना काम गर्नेहरूका अधिकृत थिए र अहीलूदका छोरा यहोशापात लेखापाल थिए ।

²⁵ शेबा शास्त्री र सादोक तथा अबियाथार पुजारीहरू थिए ।

²⁶ याईरी ईरा दाउदका मुख्य सेवक थिए ।

2 Samuel 21:1

¹ दाउदको समयमा तीन वर्षसम्म अनकाल पन्यो र दाउदले परमप्रभुको मुहारको खोजी गरे । त्यसैले परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो अनिकाल शाउल र तिनका हत्यारा परिवारको कारणले भएको हो, किनभने त्यसले गोबोनीहरूलाई मात्यो ।”

² अब गिबोनीहरूचाहिं इस्साएलका मानिसहरू थिएनन् । तिनीहरू बाँकी रहेका एमोरीमध्येका थिए । इस्साएलका मानिसहरूले तिनीहरूलाई नमार्न शपथ खाएका थिए, तर शाउलले इस्साएल र यहूदाको मानिसहरूको निम्तिको जोशले गर्दा तिनीहरू सबैलाई मार्ने कोसिस गरे ।

³ त्यसैले दाउदले गिबोनीहरूलाई एकसाथ बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “मैले तिमीहरूको निम्ति के गर्नुपर्छ ? मैले कसरी प्रायश्चित गर्न सक्छु, ताकि परमप्रभुको भलाई र प्रतिज्ञा पाएका उहाँका मानिसहरूलाई तिमीहरूले आशिष दिन सक्छौ ?”

⁴ गिबोनीहरूले तिनलाई जवाफ दिए, “हामी र शाऊल वा तिनका परिवारका बिचमा सुन वा चाँदीका कुरा होइन। यसै गरी हामीले इसाएलका कुनै मानिसलाई मार्ने होइन।” दाऊदले जवाफ दिए, “मैले तिमीहरूको निम्ति के गर्नुपर्छ, तिमीहरू के भन्हो?”

⁵ तिनीहरूले राजालाई जवाफ दिए, “हामी सबैलाई मार्न खोज्ने मानिस जसले हाम्रो विरुद्ध षड्यान्त गरे, ताकि हामी अहिले नाश भएका छौं र इसाएलको सिमानाभित्र हाम्रो स्थान छैन,

⁶ तिनको सन्तानबाट सात जना मानिसलाई हामीकहाँ सुम्पियोस् र हामीले तिनीहरूलाई परमप्रभुद्वारा चुनिएको शाऊलको गिबामा परमप्रभुको सामुझुन्डयाउने छौं।” त्यसैले राजाले भने, “म तिमीहरूलाई ती दिने छुँ।”

⁷ तर दाऊद र शाऊलका छोरा जोनाथन, तिनीहरूका बिचमा भएको परमप्रभुको शापथको कारणले गर्दा राजाले जोनाथनका छोरा मपीबोशेतलाई छोडिए।

⁸ तर राजाले अय्याकी छोरी रिशपाका दुई जना छोराला जसलाई त्यसले शाऊलबाट जन्माएकी थिई उनीहरूको नाउँ आरमोनी र मपीबोशेत थियो। अनि दाऊदले महिलोती बर्जिल्लैका छोरा अद्रीएलबाट शाऊलकी छोरी मेराबले जन्माएकी पाँच जना छोरालाई लिए।

⁹ तिनले उनीहरूलाई गिबोनीहरूको हातमा सुम्पे। तिनीहरूले उनीहरूलाई परमप्रभुको सामु पहाडमा झुण्डाए र उनीहरू सातै जना एकसाथ मरे। उनीहरूलाई जौको कटनीको सुरुमा कटनी गर्ने सुरुका दिनहरूमा मारिएका थिए।

¹⁰ अय्याकी छोरी रिशपाले भाङ्गा लिइन् र ती लाशहरूको छेउमा आफ्नो निम्ति त्यो ओछ्याएर कटनीको सुरुदेखि आकाशबाट तिनीहरूमाथि पानी नपरेसम्म नै बसिराखिन्। तिनले ती लाशहरूलाई दिनमा आकाशमा उडने चराहरूलाई र रातमा जड्गली पशुहरूलाई खान दिइनन्।

¹¹ अय्याकी छोरी, शाऊलकी उपपली रिशपाले जे गरेकी थिइन् त्यसको बारेमा दाऊदलाई भनियो।

¹² त्यसैले दाऊद गए र शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हाड्डीहरू याबेश-गिलादका मानिसहरूबाट लिएर आए, जसले बेथ-शानको चोकबाट ती चोरेका थिए, जहाँ पलिश्तीहरूले शाऊललाई गिल्बोमा मरेपछि ती पलिश्तीहरूले उनीहरूलाई झुण्डयाएका थिए।

¹³ दाऊदले त्यहाँबाट शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हड्डीहरू लिएर गए र तिनीहरूले झुण्डयाइएका ती सात जना मानिसका हड्डीहरू पनि जम्मा गरे।

¹⁴ तिनीहरूले शाऊल र तिनका छोरा जोनाथनका हड्डीहरू बेन्यामीनको गाउँमा सलामा भएको तिनका बुबा कीशको विहानमा गाडे। राजाले आज्ञा गरेका सबै कुरा तिनीहरूले गरे। त्यसपछि देशको निम्ति तिनीहरूका प्रार्थनाहरूका जवाफ परमेश्वरले दिनुभयो।

¹⁵ त्यसपछि पलिश्तीहरू फेरि इसाएलको विरुद्धमा युद्ध गर्न गए। त्यसैले दाऊद आफ्नो फैजका साथमा तल गए र पलिश्तीहरूको विरुद्ध लडे। दाऊद युद्धको थकानले लखतरान भएका थिए।

¹⁶ दैत्यका सन्तान इश्बी-बनिबले दाऊदलाई मार्न खोजे, जसको काँसाको भालाको तौल साँढे तीन किलो थियो र नयाँ तरवार भिरेको थियो।

¹⁷ तर सरूयाठका छोरा अबीशैले दाऊदलाई बचाए, त्यो पलिश्तीलाई आक्रमण गरे र त्यसलाई मारे। तब दाऊदका मानिसहरूले तिनीसँग यसो भनेर शपथ खाए, “तपाईं अबदेखि हामीसित लडाइँमा जानुहुने छैन, ताकि तपाईंले इसाएलको बत्ती निबाउनुहन्त।”

¹⁸ यसपछि फेरि पनि गोबमा पलिश्तीहरूसँग युद्ध भयो, त्यस बेला हूशाती सिब्बकैले सफलाई मारे जो रफाको सन्तानमध्ये एक थिए।

¹⁹ गोबमा फेरि पनि पलिश्तीहरूसँग लडाइँ भयो, त्यस बेला बेथलेहेमवासी यारे-ओरगिमका छोरा गोल्यातलाई मारे, जसको भालाको बिंड जुलाहाको डण्डाजस्तै थियो।

²⁰ गातमा फेरि अर्को लडाइँ भयो, त्यहाँ हरेक हातमा छ-छ वटा औंला र हरेक खुट्टामा पनि छ-छ वटा औंला गरी चौबिस

वटा औला भएका निकै अग्लो मानिस थियो । त्यो पनि रफाको सन्तान नै थियो ।

²¹ त्यसले इस्त्राएलको अपमान गर्दा दाऊदका दाजु शिमाहका छोरा जोनाथनले त्यसलाई मान्यो ।

²² गातको रफाका सन्तानहरू यी नै थिए, र तिनीहरू दाऊदका हातद्वारा र तिनका सिपाहरूका हातद्वारा मारिए ।

2 Samuel 22:1

¹ त्यस दिन परमप्रभुमा दाऊदले यो गीत गाए, जुन दिन परमप्रभुले तिनलाई आफ्ना सबै शत्रुका हातबाट र शाऊलको हातबाट छुटकारा दिनुभयो ।

² तिनले प्रार्थना गरे, “परमप्रभु मेरो चट्टान र मेरो किल्ला हुनुहुन्छ, जसले मलाई बचाउनुहुन्छ ।

³ परमेश्वर मेरो चट्टान हुनुहुन्छ । म उहाँमा शरण लिन्छु । उहाँ मेरो ढाल, मेरो मुक्तिको सिङ, मेरो किल्ला र शरणस्थान हुनुहुन्छ, जसले मलाई हिंसाबाट बचाउनुहुन्छ ।

⁴ म परमप्रभुमा पुकारा गर्ने छु, जो प्रशंसाको योग्य हुनुहुन्छ, र म आफ्ना शत्रुहरूबाट बचाइने छु ।

⁵ किनकि मृत्युका छालहरूले मलाई धेरे, विनाशको पानीको बाढीले मलाई व्याकुल बनायो ।

⁶ चिहानका डोरीहरूले मलाई धेरे । मृत्युका पासोहरूले मलाई जालमा पारे ।

⁷ मेरो कष्टमा मैले परमप्रभुलाई पुकारा गरें । मैले आफ्नो परमेश्वरमा पुकारा गरें । उहाँले आफ्नो मन्दिरबाट मेरो सोर सुनुभयो र सहायताको निम्ति मेरो पुकारा उहाँको कानमा पुग्यो ।

⁸ त्यसपछि पृथकी काम्यो र हल्लियो । स्वर्गका जगहरू कामे र हल्लिए, किनभने परमेश्वर रिसाउनुभएको थियो ।

⁹ उहाँको नाकको प्वालहरूबाट धुवाँ माथि गयो र उहाँको मुखबाट आगोको ज्वाला निस्क्यो । यसले कोइलाहरू सलिकिए ।

¹⁰ उहाँले स्वर्ग खोल्नुभयो र तल आउनुभयो अनि बाकलो अँध्यारो उहाँको पाउमुनि थियो ।

¹¹ उहाँ करूबहरूमा सवार हुनुभयो र उड्नुभयो । उहाँलाई हावाको पखेटाहरूमा देखियो ।

¹² उहाँले आकाशमा भीषण वर्षाको बदललाई बटुलेर अच्छकारलाई आफ्नो वरिपरिको पाल बनाउनुभयो ।

¹³ उहाँको सामु भएका बिजुलीको चमकबाट आगोका भुज्ग्राहरू खसे ।

¹⁴ परमप्रभु स्वर्गहरूबाट गर्जनुभयो । सर्वोच्चले कराउनुभयो ।

¹⁵ उहाँले काँडहरू प्रहार गर्नुभयो र आफ्ना शत्रुहरूलाई तितरबितर पार्नुभयो, चट्याड्हरूले तिनीहरूलाई छरपष्ट पार्नुभयो ।

¹⁶ अनि समुद्रका प्रवाहहरू देखिए । परमप्रभुको हफ्कीमा, उहाँको नाकको प्वालहरूका सासको विष्फोटनमा संसारका जगहरू उदाङ्गो भए ।

¹⁷ उहाँ माथिबाट तल पग्नुभयो । उहाँले मलाई समात्नुभयो । उहाँले मलाई उर्लिरहेको पानीबाट तानेर निकाल्नुभयो ।

¹⁸ मेरो शक्तिशाली शत्रुहरूबाट र मलाई घृणा गर्नेहरूबाट उहाँले मलाई बचाउनुभयो, किनकि तिनीहरू मेरो निम्ति धेरै बलियो थिए ।

¹⁹ मेरो कष्टको दिनमा तिनीहरू मेरो विरुद्धमा लड्न आए, तर परमप्रभु नै मेरो साहारा हुनुभयो ।

²⁰ उहाँले मलाई खुल्ला ठाउँमा ल्याउनुभयो । उहाँले मलाई बचाउनुभयो किनभने उहाँ मसँग प्रशन्न हुनुभयो ।

²¹ परमप्रभुले मलाई मेरो धर्मिकताको नापअनुसार इनाम दिनुभएको छ । उहाँले मेरो हातको शुद्धताको नापबमोजिम मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ ।

²² किनकि परमप्रभुका मार्गहरू मैले पालन गरेको छु र मेरो परमेश्वरबाट भड्किएर दुष्टतासाथ काम गरेको छैन ।

²³ किनकि उहाँका सबै धार्मिक आदेशहरू मेरो सामु छन् । उहाँका विधिहरूका सम्बन्धमा तीबाट म तर्कको छैन ।

²⁴ म उहाँको सामु निर्देष भएको छु र मैले आफैलाई पापबाट अलग राखेको छु ।

²⁵ यसकारण परमप्रभुले मेरो धर्मिकताको नापबमोजिम र उहाँको दृष्टिमा मेरो शुद्धताको सिमासम्म मलाई पुनर्स्थापना गर्नुभएको छ ।

²⁶ विश्वासयोग्य हुनेसित, तपाईंले आफूलाई विश्वासयोग्य प्रकट गर्नुहुन्छ । निर्देष मानिससँग तपाईंले आफूलाई निर्देष नै प्रकट गर्नुहुन्छ ।

²⁷ शुद्धसँग तपाईंले आफूलाई शुद्ध नै प्रकट गर्नुहुन्छ, तर बेइमानसँग तपाईं समझदार बन्नुहुन्छ ।

²⁸ कष्टमा परेका मानिसहरूलाई तपाईंले बचाउनुहुन्छ, तर तपाईंका आँखा घमण्डीहरूका विरुद्धमा हुन्छन् र तिनीहरूलाई तपाईंले तल झार्नुहुन्छ ।

²⁹ किनभने है परमप्रभु तपाईं मेरो बत्ती हुनुहुन्छ । परमप्रभुले मेरो अँध्यारोलाई चम्काउनुहुन्छ ।

³⁰ किनकि म तपाईंद्वारा मोर्चाहरूतिर दौडिन सक्छु । मेरो परमेश्वरद्वारा म पर्खाल नाञ्च सक्छु ।

³¹ परमेश्वरको सम्बन्धमा उहाँको मार्ग सिद्ध छ । परमप्रभुको वचन शुद्ध छ । उहाँमा शरण लिने हरेकको निम्ति उहाँ ढाल हुनुहुन्छ ।

³² किनभने परमप्रभुबाहेक को परमेश्वर छ र, अनि हाम्रो परमेश्वरबाहेक को चट्टान छ र?

³³ परमेश्वर मेरो शरणस्थान हुनुहुन्छ र उहाँले निर्देष व्यक्तिलाई आफ्नो मार्गमा डो-याउनुहुन्छ ।

³⁴ उहाँले मेरा गोडाहरूलाई हरिणको जस्तै द्रुत बनाउनुहुन्छ र मलाई उच्च स्थानहरूमा राख्नुहुन्छ ।

³⁵ उहाँले मेरा हातहरूलाई युद्धको निम्ति तालिम दिनुहुन्छ र मेरा बाहुलीहरूले काँसाको धनु झुकाउँछन् ।

³⁶ तपाईंले मलाई तपाईंको मुक्तिको ढाल दिनुभएको छ र तपाईंको कृपाले मलाई महान् बनाएको छ ।

³⁷ तपाईंले मेरा गोडामुनिका ठाउँलाई फराकिलो बनाउनुभएको छ, त्यसैले मेरा गोडाहरू चिप्लेका छैनन् ।

³⁸ मैले आफ्ना शत्रुहरूलाई खेदें र तिनीहरूलाई नाश पारें । तिनीहरू नाश नभएसम्म म पछाडि फर्किनँ ।

³⁹ मैले तिनीहरूलाई खत्तम पारें र तिनीहरूलाई टुक्रा-टुक्रा पारें । तिनीहरू उठन सक्दैनन् । तिनीहरू मेरा गोडामुनि ढलेका छन् ।

⁴⁰ तपाईंले युद्धको निम्ति पेटीजस्तै गरी मलाई सामर्थ्य दिनुभयो । मेरो विरुद्ध उठनेहरूलाई तपाईंले मेरो अधीनमा राख्नुभयो ।

⁴¹ तपाईंले मलाई मेरा शत्रुहरूको पिठ्युँ दिनुभयो । मलाई घृणा गर्नेहरूलाई मैले सर्वनाश पारें ।

⁴² तिनीहरूले सहायताको निम्ति पकारा गरे, तर तिनीहरूलाई कसैले पनि बचाएन । तिनीहरूले परमप्रभुमा पुकारे, तर उहाँले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभएन ।

⁴³ मैले तिनीहरूलाई मैदानको धुलोझैं धुजा-धुजा हुने गरी कुटे, मैले तिनीहरूलाई बाटोको हिलोझैं कुल्चमिल्ची बनाएँ ।

⁴⁴ मेरा आपनै मानिसहरूका विवादहरूबाट पनि तपाईंले मलाई बचाउनुभयो । तपाईंले मलाई जतिहरूका प्रमुखज्ञै सुरक्षित राख्नुभएको छ । मैले नचिनेको मानिसहरूले मेरो सेवा गर्छन् ।

⁴⁵ विदेशीहरूलाई मेरो सामु झुक्न बाध्य बनाइयो । तिनीहरूले मेरो कुरा सुन्ने बित्तिकै, तिनीहरूले आज्ञा पालन गरे ।

⁴⁶ विदेशीहरू आफ्ना किल्लाहरूबाट थरथर काम्दै आए ।

⁴⁷ परमप्रभु जीवित हुनुहुन्छ । मेरो चट्टानको प्रशंसा होस् । मेरो मुक्तिको चट्टान परमेश्वर उच्च पारिनुभएको होस् ।

⁴⁸ उहाँ नै परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले मेरो बदला लिनुहुन्छ, जसले मानिसहरूलाई मेरो अधीनमा ल्याउनुहुन्छ ।

⁴⁹ मेरो शत्रुहरूबाट उहाँले मलाई स्वतन्त्र पार्नुहुन्छ । वास्तवमा, तपाईंले मलाई मेरो विरुद्ध उठनेहरूभन्दा माथि उचाल्नुभयो । तपाईंले मलाई हिंसक मानिसहरूबाट बचाउनुहुन्छ ।

⁵⁰ यसकराण, हे परमप्रभु, म तपाईंलाई जतिहरूको माझ्मा धन्यवाद दिन्छु । म तपाईंको नाउँको प्रशंसा गाउने छु ।

⁵¹ परमेश्वर आफ्नो राजालाई ठुलो विजय दिनुहुन्छ, र उहाँले आफ्नो अभिषिक्त जन, दाऊद र तिनका सन्तानहरूप्रति आफ्नो करारको बफदारीता प्रकट गर्नुहुन्छ ।”

2 Samuel 23:1

¹ अब दाऊदको अन्तिम वचनहरू यी नै हुन्— यिशैका छोरा दाऊद, उच्च रूपमा आदर गरिएको मानिस, याकूबका परमेश्वरले अभिषेक गर्नुभएको व्यक्ति, इस्माएलको सुमधुर भजनकार ।

² “परमप्रभुको आत्मा मद्वारा बोल्नुभयो र उहाँको वचन मेरो जिब्रामा थियो ।

³ इस्माएलका परमेश्वर बोल्नुभयो, इस्माएलका चट्टानले मलाई भन्नुभयो, ‘जसले मानिसहरूमाथि धार्मिक रूपले शासन गर्छ, जसले परमेश्वरको भयमा शासन गर्छ ।

⁴ त्यो सूर्य उदाउँदाको बिहानको प्रकाश, बादलबिनाको एक बिहानजस्तो हुनेछ, जब पानी परेपछिको घामको उज्यालो चमकद्वारा पृथ्वीबाट नरम घाँस उम्रन्छ ।

⁵ वास्तवमा, के मेरो परिवार परमेश्वरको सामु यस्तै हुँदैन र? के उहाँले मसँग हरेक उपायले स्थापित र पक्का अनन्त करार गर्नुभएको छैन र? के उहाँले मेरो उद्धारको वृद्धि र मेरा सबै इच्छा पुरा गर्नुहुन्न र?

⁶ तर व्यार्थकाहरू फालिने काँडाजस्तै हुनेछन्, किनभने तिनीहरूलाई कसैको हातले जम्मा पार्न सकिदैन ।

⁷ तिनीहरूलाई छुने मानिसले फलामको समग्री वा भालाको बिंड प्रयोग गर्नुपर्छ । जहाँ तिनीहरू बस्छन् त्यहीं तिनीहरूलाई जलाउनुपर्छ ।”

⁸ दाऊदका वीर मानिहरूका नाउँ यी नै हुन्: तहकमोनी योशब-बेश्बेत वीर मानिसहरूका अगुवा थिए । तिनलाले एकै पटकमा आठ सय मानिसलाई मारे ।

⁹ तिनीपछि अहोही दोदैका छोरा एलाजार थिए । तिनी तीन जना वीर मनिसमध्ये एक जना थिए । युद्ध गर्न भेला भएका पलिश्तीहरूलाई इस्माएलीहरूले अपमान गर्दा र इस्माएलीहरू पछि हट्टा दाऊदको साथमा हुने तिनी नै थिए ।

¹⁰ एलाजार खडा भए र आफ्नो हात नथाकेसम्म, र तिनको हातले तरवारको बिंड नै नसमाले गरी नथाकेसम्म पलिश्तीहरूसँग युद्ध लडे । त्यस दिन परमप्रभुले ठुलो विजाय दिनुपर्यो । फौजहरू लाशहरूबाट लुटनलाई मात्र एलाजारको पछि फर्केर गए ।

¹¹ तिनीपछि हरारी आगीका छोरा शम्मा थिए । पलिश्तीहरू दाल भएको खेतमा एकसाथ भेला भए र फौज तिनीहरूबाट भागे ।

¹² तर शम्मा खेतको बिचमा भए भए र त्यसको प्रतिरक्षा गरे । तिनले पलिश्तीहरूलाई मारे र परमप्रभुले ठुलो विजय दिनुभयो ।

¹³ तीस जनामध्येका तीन जना सिपाही कटनीको समयमा तल दाऊदकहाँ अदुल्लामको गुफामा गए । पलिश्तीहरूका फौजले रपाईको बेसीमा छाउनी हालेका थिए ।

¹⁴ त्यस बेला दाऊद आफ्नो किल्ला अर्थात् गुफामा थिए, जबकि पलिश्तीहरू बेथलेहेममा स्थापित भएका थिए ।

¹⁵ दाऊदले पानी तृष्णा गरे र भने, “बेथलेहेमको ढोकाको छेउमा भएको इनारको पानी कसैले त्याइदिएको भए मात्रै पनि हुऱ्यो नि!”

¹⁶ त्यसैले यी तीन जना वीर मानिसहरू पलिश्तीहरूको फौजलाई तोडेर बिचबाट गए र बेथलेहेमको ढोकाको छेउमा भएको इनारको पानी त्याए । तिनीहरूले पानी लिए र दाऊदकहाँ त्याए, तर तिनले त्यो पिउन इन्कार गरे । बरू, तिनले त्यो परमप्रभुमा चढाए ।

¹⁷ अनि तिनले भने, “हे परमप्रभु, मैले यसो गर्ने कुरा मबाट दूर रहोस् । के मैले ती मानिसहरूका रगत पिउनु जसले आफ्ना जीवनलाई खतरामा हालेका छन्?” त्यसैले तिनले त्यो पिउन इन्कार गरे । ती तीन जना वीर मानिसले यी कुराहरू गरेका थिए ।

¹⁸ योआबका भाइ र सरूयाहका छोरा अबीशै यी तिन जनाका कप्तान थिए । तिनले एक पटक तीन सय जना मानिससँग लडे र तिनीहरूलाई मारे । तिनलाई प्रायः तीन जना सिपाहरूसँगै उल्लेख गरिन्छ ।

¹⁹ के तिनी ती तीन जनाभन्दा धेरै प्रसिद्ध थिएनन् र? तिनलाई उनीहरूका कप्तान बनाइएको थियो । तापनि तिनको ख्याति तीन जना धेरै ख्यातिप्राप्त सिपाहीका बराबर थिएन ।

²⁰ यहोयादाका छोरा कब्सेका छोरा बनायाह थिए । तिनी बलिया मानिस थिए जसले वीरतापूर्ण काम गरे । तिनले मोआबको अरिएलका दुई जना छोरालाई मारे । तिनले हिउँ परिरहेको बेला एउटा खाल्डोमा पसेर एउटा सिंहलाई मारे ।

²¹ त्यसपछि तिनले एक जना ठुलो मिश्रीलाई मारे । मिश्रीको हातमा भाला थियो, तर बनायाहले त्यससँग लौरोले मात्र युद्ध लडे । तिनले त्यो मिश्रीको हातबाट भाला खोसे र त्यसको आफ्नै भालाले त्यसलाई मारे ।

²² यहोयादाका छोरा बनायाहका वीरतापूर्ण कामहरू यी नै थिए, र तिनलाई तीन जना वीर मानिससँगै नाउँ दिइयो ।

²³ तिनलाई तीस जना सिपालाई भन्दा उच्च आदर दिइन्थ्यो, तर तिनलाई ती तीन जनालाई जत्ति उच्च रूपमा बिलकुलै मानिन्दैनथ्यो । तापनि दाऊदले पिनलाई आफ्नो अङ्गरक्षकको जिम्मा दिए ।

²⁴ ती तिस जना मानिसहरू निम्नानुसार थिएः योआबका भाइ असाहेल, बेथलेहेमका दोदैका छोरा एल्हानान,

²⁵ हरोदी शम्मा, हरोदी एलीका,

²⁶ पल्ती हेलेस, तकोका इक्केशका छोरा ईरा,

²⁷ अनातोतका अबीएजेर, हूशाती मबून्ने,

²⁸ अहोही सल्मोन, नतोपाती महरै,

²⁹ नतोपाती बनायाहकका छोरा हेलेद, बेन्यामीनको गिबाका रीबैका छोरा ईथै।

³⁰ पिरतोनी बनायाह, गाशका खोत्साहरूका हिउँ,

³¹ अर्बाती अब्बी-अल्बोन, बरहूमी अज्मावेत,

³² शाल्बोनी एल्याहबा, यशेनका छोराहरू, हरारी शम्माका छोरा जोनाथन,

³³ हरारी शरारका छोरा अहीहाम,

³⁴ माकाती आहसबैका छोरा एलीपेलेत, गिलोनी अहीतोपेलका छोरा एलीआम,

³⁵ कर्मेलका हेस्तो, अर्बा पारै,

³⁶ सोबाका नातानका छोरा यिगाल, गादको कुलका बानी,

³⁷ अम्मोनी सेलेक, बेरोती नहरै, जो सरूयाहका छोरा योआबका हतियार बोक्ने थिए,

³⁸ यित्री ईरा, यित्री गारेब,

³⁹ हित्ती उरियाह। जम्मा सैतिस जना थिए।

2 Samuel 24:1

१ फेरि इस्माएलको विरुद्धमा परमप्रभुको क्रोध पन्यो र उहाँले दाऊदलाई यसो भनेर उत्तेजित गर्नुभयो, “जा, इस्माएल र यहूदाको गणना गर्।”

² राजाले आफूसँग भएका फौजका कमाण्डर योआबलाई भने, “दानदेखि बेर्शबासम्मका इस्माएलका सबै कुलमा जाऊ र सबै मानिसको गणना गर ताकि युद्धको निम्ति योग्य मानिसहरूका जम्माजम्मी सङ्ख्या मलाई थाहा होस्।”

³ योआबले राजालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले मानिसहरूका सङ्ख्यामा सय गुणा वृद्धि गर्नुभएको होस् र मेरा मालिक महाराजाले यसो भएको आफ्नै औँखाले देखून्। तर मेरा मालिक महाराजालाई यो किन चाहियो?”

⁴ तापनि, योआब र फौजका कमाण्डरहरूका विरुद्धमा राजाको बोली नै अन्तिम भयो। त्यसैले योआब र कमाण्डरहरू इस्माएलका मानिसहरूको सङ्ख्या गणना गर्न राजाको उपस्थितिबाट निस्केर गए।

⁵ तिनीहरू यर्दन नदी तरे र बेसीमा सहरको दक्षिणतिर अरोएरनेर छाउनी हाले। अनि तिनीहरू गाददेख याजेरसम्म हिँडे।

⁶ तिनीहरू गिलाद र तातीम-हदोशीमा आए अनि दान-यान र सीदोनको सेरोफेरोसम्म पुगे।

⁷ तिनीहरू दुरोस अनि हिब्बीहरू र कनानीहरूका सबै सहरका किलासम्म पुगे। अनि तिनीहरू यहूदाको बर्शबामा भएको नेगेवतिर गए।

⁸ जब तिनीहरू देशमा सबैतिर गए, तब तिनीहरू नौ महिना बिस दिनको अन्तमा यस्तशलेममा फर्केर आए।

⁹ त्यसपछि योआबले लडाकु मानिसका जम्मा सङ्ख्या राजालाई बताइदिए। इसाएलमा तरवार चलाउन सक्ने साहसी मानिसहरू ८,००,००० थिए र यहूदामा ५,००,००० मानिसहरू थिए।

¹⁰ दाऊदले गणना गरेपछि तिनको हृदय दुःखी भयो। त्यसैले तिनले परमप्रभुलाई भने, “मैले यसो गरेर ठुलो पाप गरेको छु। अब हे परमप्रभु, आफ्नो सेवकको दोष हटाइदिनुहोस्, किनकि मैले धैरै मूर्ख भएर काम गरेको छु।”

¹¹ जब दाऊद बिहान उठे, दाऊदका दर्शी गाद अगमवक्ताकहाँ परमेश्वरको वचन यसो भनेर आयो,

¹² “जा र दाऊदलाई भन, ‘परमप्रभु यसो भन्नुहन्छ, “म तँलाई तीन वटा विकल्प रोज दिन्छु। तिमध्ये एउटा रोज।”

¹³ त्यसैले गाद दाऊदकहाँ गए र तिनलाई भने, “तपाईंको देशमा तीन वर्षको अनकाल आउने छ? वा तपाईंका शत्रुहरूले तपाईंलाई खेदा तीन महिनासम्म तपाईं भाग्नुहन्ने छ? वा तपाईंको देशमा तीन दिन रुढी हुने छ? मलाई पठाउनुहोलाई मैले के जवाफ दिँऊँ अब निर्णय गर्नुहोस्।”

¹⁴ त्यसपछि दाऊदले गादलाई भने, “म ठुलो कष्टमा परेको छु। मानिसको हातमा पर्नुभन्दा परमप्रभुको हातमा नै हामी परौ, किनकि उहाँका दयापूर्ण कामहरू धैरै महान् छन्।”

¹⁵ त्यसैले परमप्रभुले बिहानदेखि तोकिएको समयसम्म इस्माएलमा रुढी पठाउनुभयो र दानदेखि बेर्शबासम्म सतरी हजार मानिसहरू मरे।

¹⁶ जब स्वर्गदूतले यस्तशलेमलाई नाश गर्न आफ्नो हात त्यता पसारे, तब त्यसले ल्याउने हानिको कारणले परमप्रभुले आफ्नो मन बदल्नुभयो र उहाँले मानिसहरूलाई नाश पारिरहेका स्वर्गदूतलाई भन्नुभयो, “पुग्यो! अब तिम्रो हात

थाम ।” त्यस बेला स्वर्गदूत यबूसी अरौनाको खलामा खडा भएका थिए ।

¹⁷ अनि जब दाऊदले मानिसहरूलाई आक्रमण गर्ने स्वर्गदूत देखे तब तिनले भने, “मैले पाप गरेको छु, र मैले भ्रष्ट किसिमले काम गरेको छु । तर यी भेडाहरू, तिनीहरूले के गरेका छन् र? कृपया, तपाईंको हातले मलाई र मेरो बुबाको परिवारलाई दण्ड दिनुहोस् ।”

¹⁸ अनि त्यस दिन गाद दाऊदकहाँ आए र तिनलाई भने, “माथि जानुहोस् र यबूसी अरौनाको खलामा परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी बनाउनुहोस् ।”

¹⁹ जसरी परमप्रभुले गादलाई गर्ने आज्ञा गर्नुभयो, त्यसरी नै दाऊद माथि गए ।

²⁰ अरौनाले बाहिर हेरे र राजा र तिनका सेवकहरू आइरहेको देखे । त्यसैले अरौना बाहिर गएर आफ्नो अनुहार भुईमा घोषी पारेर राजालाई दण्डवत् गरे ।

²¹ तब अरौनाले भने, “मेरो मालिक महाराजा आफ्नो सेवकहाँ किन आउनुभएको छ?” दाऊदले जवाफ दिए, “तिम्रो खला किन्नलाई ताकि म परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी बनाउन सकौ, जसले गर्दा मानिसहरूबाट रुढी हटाइयोस् ।”

²² अरौनाले दाऊदलाई भने, “ए मेरो मालिक महाराजा, त्यो आफ्नैझैं लिनुहोस् । तपाईंको दृष्टिमा जे असल छ सो त्यसमा गर्नुहोस् । हेर्नुहोस्, होमबलिको निम्ति गोरूहरू अनि दाउराको निम्ति दाइँ गर्ने काठहरू र जुवाहरू छन् ।

²³ यी सबै म अरौनाले मेरो महाराजालाई दिने छु ।” तब तिनले राजालाई भने, “परमप्रभु तपाईंका परमेश्वरले तपाईंलाई स्वीकार गर्नुभएको होस् ।”

²⁴ राजाले अरौनालाई भने, “होइन, मैले मूल्य दिएर किन्नमा नै जोड दिन्छु । मलाई कुनै मूल्य नपर्ने कुनै पनि कुरा म परमप्रभुलाई होमबलि चढाउँदिनँ ।” त्यसैले दाऊदले खला र गोरुहरूलाई चाँदीका पचास सिक्कामा किने ।

²⁵ दाऊदले त्यहाँ परमप्रभुको निम्ति एउटा वेदी बनाए र त्यसमा होमबलि र मेलबलि चढाए । त्यसैले परमप्रभुले

देशको निम्ति गरिएको प्रार्थनाको जवाफ दिनुभयो र इस्त्राएलमाथिको रुढी थामियो ।